

KUNRATICKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk obce Kunratice u Cvikova, vycházející jedenkrát za dva měsíce. Evidováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. 12356789/2015. Obec Kunratice u Cvikova, IČ 00524301, se sídlem obecního úřadu Kunratice 145, 471 55 Kunratice u Cvikova, e-mail: kunraticky.zpravodaj@seznam.cz. **Vyšlo dne 15. října 2024, č. 5 / 2024.** Krajské přílohy lze stáhnout pomocí uvedeného hypertextového odkazu ve vydání. Redakční rada: Ing. Bc. Josef Černý, MBA, korektury textů PhDr. Ivana Kultová, ke stažení zde: <https://www.kunraticeucvikova.eu/volny-cas/kunraticky-zpravodaj/>

Slovo starosty...

Vážení spoluobčané, milí přátelé,
podzim nám pomalu střídá léto a my zdárně dokončujeme investiční akce, které byly na letošní rok připravené.

Práce na rekonstrukci vnitřních prostor školy a vstupu byly ukončeny podle předpokladu. V průběhu září sice ještě probíhaly drobné dokončovací práce, ale děti mohly prvního září nastoupit do školy i školky a nijak významně to provoz školy, školky a družiny neovlivnilo. Venkovní práce byly provedeny v průběhu září a nyní je již tato etapa opravy školy dokončená. Pro příští rok plánujeme vybudovat v nevyužitých podkrovních prostorech "lehárnu" pro děti z mateřské školy a pozvolna začneme připravovat koncept rekonstrukce školní zahrady.

Společně se stavebními úpravami pracujeme na bezpečnostním plánu Základní a mateřské školy Kunratice u Cvikova. Jeho pořízení spolufinancuje Liberecký kraj a podstatou tohoto dokumentu je bezpečnostní analýza současného stavu a soubor návrhů opatření ke zvýšení bezpečnosti dětí i učitelů, doplněný praktickým nácvikem zvládání krizových situací.

Dokončena byla také rekonstrukce kotelny v polyfunkčním bytovém domě s prodejnu. Stávající soustava 4 samostatných plynových kotlů byla nahrazena 2 kondenzačními plynovými kotli, které zajišťují dodávku tepla pro všech devět bytů i prodejnu. Ani tato oprava se

neobešla bez komplikací. Naštěstí se podařilo v rozumném čase vše vyřešit a zahájit dodávku tepla do všech bytů. Moc se všem nájemníkům omlouvám za nepohodlí, které museli strpět, a zároveň jim velice děkuji za trpělivost.

Těsně před dokončením je oprava dvou úseků místních komunikací. Zbývá dokončit opravu propustku u hřiště a drobné dokončovací práce související s napojením starého a nového povrchu. Nad rámec původního záměru schválilo zastupitelstvo obce opravu místní komunikace "u hřiště" v celé její ploše až po křižovatku s další místní komunikací. Celkem tak bylo opraveno na 2000 m² místních komunikací.

Rád bych všechny řidiče upozornil, že nové asfaltové komunikace nejsou závodní dráhou, a zároveň je požádal, aby byli ohleduplní ke spoluobčanům, kteří v těchto lokalitách bydlí, a jezdili opatrně a s rozumem.

Poslední plánovanou akcí pro letošní rok je oprava části náhonu 2a, která se zřítíla koncem minulého roku. Z důvodů průtahu na jiné stavbě bylo zahájení prací posunuto na konec října, začátek listopadu.

Budu se těšit na setkání při zahájení adventu v sobotu 30. listopadu, kde pro vás, mimo jiné, připravíme i jedno malé překvapení. Proto si tuto krásnou akci nenechte ujít a přijďte.

Krásný barevný podzim.

Váš starosta Bc. Michal Iwanejko

NADCHÁZEJÍCÍ AKCE:

- **19.10.24** **HALLOWEEN**
- **23.11.24** **VÁNOCE KŘIŠŤÁLOVÉHO ÚDOLÍ – KŘIŠŤÁLOVÝ CHRÁM**
 - ZAHÁJENÍ VÝSTAVY VÁNOČNÍ LES – KONCERT KAPELY MALUKOŠ
- **30.11.24** **ZAHÁJENÍ ADVENTU + VÁNOČNÍ DÍLNIČKA**
- **07.12.24** **MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA**
- **21.12.24** **KŘIŠŤÁLOVÝ CHRÁM - ADVENTNÍ KONCERT KAPELY FUNNY GRASS**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

REKONSTRUKCE ZŠ

Foto: Michal Iwanejko

INSTALACE SUBLIMY

Jistě neušlo Vaší pozornosti, že při příležitosti mezinárodního sklářského sympozia IGS, kterého byla součástí i naše obec prostřednictvím sklárny Jiřího Pačinka, vyrostla v parku u obecního úřadu „Sublima“. Děkuji zaměstnancům úřadu za přípravné práce před instalací.

Bc. Michal Iwanejko

SETKÁNÍ S KUNRATICKÝMI RODÁKY

Tradice, vzpomínky a společná péče o památky.

V sobotu 31. srpna 2024 naši obec jako každým rokem navštívili němečtí rodáci a jejich příbuzní, aby se společně s místními obyvateli ohlédlí za historií a udrželi vazby mezi generacemi. Setkání proběhlo v přátelské atmosféře a stalo se důkazem, že společná péče o kulturní a historické dědictví nezná hranic.

Společně s místními obyvatelkami jsme se sešli v místním kostele, kde jsem měla tu čest naše hosty přivítat. Následně pan Sobotka představil německým rodákům aktuální situaci ohledně opravy Božího oka, jedné z našich vzácných památek. Díky štědrým dárcům se nám podařilo získat potřebné finanční prostředky na restaurování této významné části kostela. Pan Sobotka rovněž povyprávěl o tom, kdo se na rekonstrukci podílel, a rodáci byli velmi potěšeni, že se nadále společně staráme o památky, které kdysi pomáhali vybudovat.

Po této zajímavé rozpravě následovala mše, kterou všichni

zúčastnění prožili v duchu vděčnosti a vzpomínek na minulost. Poté jsme se všichni společně vydali do místní restaurace, kde pro nás paní Žižková připravila oběd. Oběd byl velmi dobře přijat a osobní poděkování od německých rodáků přímo paní Žižkové ukázalo, jak moc si hosté její pohostinnosti váží.

Němečtí rodáci nás při této příležitosti také překvapili finančním darem ve výši 245 eur, který byl poslán na transparentní účet Římskokatolické farnosti (ŘKF) Kunratice u Cvikova. Tento projev podpory nás velmi těší a jsme vděční, že rodáci i nadále chtějí přispívat na obnovu a údržbu naší církevní památky.

Při loučení nám naši hosté sdělili, že se již těší na příští rok a opětovné setkání. Tato tradice je pro ně významnou událostí, stejně jako pro nás, místní obyvatele.

Ráda bych ještě jednou poděkovala všem místním ženám, které se tohoto setkání zúčastnily a pomohly s překladem,

díky čemuž byla komunikace s rodáky plynulá a pohodová. Věřím, že i pro ně to bylo příjemné a obohacující setkání.

Přeji všem hodně zdraví a sil, abychom se mohli znovu setkat v příštím roce a pokračovat v této krásné tradici.

Martina Černá, místostarostka obce, Foto: David Sobotka

PŘIVÍTÁNÍ PRVNÁČKŮ V KUNRATICÍCH U CVIKOVA

Nové dobrodružství začíná

Den 2. září 2024 byl pro mnoho dětí po celé republice začátkem nového školního roku, a nejinak tomu bylo i u nás v Kunraticích u Cvikova.

S radostí jsem se jako místostarostka mohla zúčastnit slavnostního přivítání prvňáčků, kteří vstoupili do naší krásné, nově opravené školy.

Bylo opravdu potěšující zaznamenat, že jsme přivítali sedm nových žáčků, kteří se od tohoto dne stali součástí naší školní rodiny.

Obec si pro naše malé školáky připravila malé dárky, které jim během školního roku jistě přijdou vhod. Každý prvňáček dostal také něco dobrého na zub, aby si svůj

první školní den mohl ještě více oslavit. Atmosféra byla plná očekávání a radosti, jak mezi dětmi, tak mezi jejich rodiči a učiteli.

Všem dětem přeji, aby se jim ve škole líbilo, našly si nové kamarády a těšily se na spoustu zážitků, které je v nadcházejícím školním roce čekají. A rodičům přeji hodně trpělivosti a podpory, kterou jejich ratolesti budou potřebovat během tohoto důležitého období.

Rovněž bych ráda popřála celému učitelskému sboru, aby je jejich práce bavila a aby měli dostatek energie a motivace pro tento školní rok. Věřím, že jejich odhodlání a péče o vaše děti přinese mnoho úspěchů a radosti.

Foto zdroj: <https://www.zsamskunratice.cz/zakladni-skola/aktuality/>

Martina Černá, místostarostka obce

SOUTĚŽ V POŽÁRNÍM ÚTOKU „O POHÁR STAROSTY OBCE“

Jako každým rokem, se i letos první zářijovou sobotu odehrála na návsi před obecním úřadem soutěž v požárním útoku družstev „O pohár starosty obce“.

S výjimkou několika kovidových let se tato soutěž konala již po devatenácté. Sobotního rána se do Kunratic u Cvikova sjelo na 11 družstev, z toho 10 z okolních SDH a jedno družstvo z polského Ruszówa.

Soutěžilo se ve dvou kategoriích, ženy a muži. Ženská družstva byla čtyři a mužských sedm.

Po počáteční registraci a slavnostním nástupu s proslovem místostarostky obce, paní Martiny Černé, starosty okresního sdružení hasičů ČMS, pana Miroslava Štěpána a starosty SDH Kunratice

u Cvikova, pana Radka Kettnera, byla soutěž zahájena krátce po deváté hodině startem družstva hasičů z nedalekého Krompachu.

Po dvoukolém, napínavém klání, kdy si již všichni mysleli, že je o pořadí soutěžících rozhodnuto, nastoupil jako poslední ke svému druhému pokusu domácí tým. Svým neuvěřitelným výkonem, který předčil všechna očekávání, se posunul ze spodních pater výsledkové tabulky na krásné druhé místo. Radost domácího týmu neznala mezí a každý kdo přišel, se mohl přesvědčit na vlastní oči.

Výsledné pořadí tak bylo následující. Pohár za první místo v kategorii muži, získalo družstvo z Krompachu, o 17 setin vteřiny skončil na druhém místě domácí tým Kunratic u Cvikova a třetí místo obsadil tým z Mimoně. V kategorii ženy skončil na prvním místě tým z Mimoně, druhé místo obsadil tým z České Lípy "B" a pohár za třetí místo si odvezly ženy z České Lípy "A". Domácí tým žen se umístil na čtvrtém místě.

O občerstvení diváků a soutěžících se postarali, jako tradičně, domácí hasiči. Soutěž proběhla v přátelské atmosféře, bez protestů a zranění.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří se na přípravě a průběhu soutěže podíleli, a také obci Kunratice u Cvikova za finanční podporu.

SDH Kunratice u Cvikova, Foto: Josef Černý

SBÍRKA PRO POSTIŽENÉ POVODNĚMI

Vážení obyvatelé,

ráda bych touto cestou vyjádřila poděkování všem, kteří jste se zapojili do sbírky pro obyvatele postižené povodněmi. Vaše štědrost a solidarita jsou důkazem, že v těžkých časech umíme stát při sobě a pomáhat těm, kteří to potřebují nejvíce.

V pondělí 23. září 2024 byly všechny vámi darované komodity, jako potraviny, hygienické potřeby a další nezbytné věci, převezeny

do potravinové banky v Liberci. Zde byly následně roztříděny a distribuovány obyvatelům v Libereckém kraji, kteří se ocitli v tíživé situaci kvůli ničivým povodním.

Pokud bylo při třídění zjištěno, že některé darované věci již v našem kraji nejsou potřeba, byly naloženy a odvezeny do dalších postižených oblastí po celé České republice. Tím jsme mohli pomoci nejen lidem z našeho regionu, ale i těm, kteří byli povodněmi zasaženi v jiných částech země.

Je obdivuhodné vidět, jak rychle a s jakou ochotou jste zareagovali na tuto výzvu. Vaše dary a podpora mají skutečný dopad na život těch, kteří se potýkají s následky této přírodní katastrofy. Díky vám jsme mohli přispět k obnově jejich normálního života a poskytnout jim potřebnou pomoc.

Ještě jednou Vám všem děkuji za vaši pomoc, účast a podporu. Děkuji také panu Kopeckému za odvoz sbírky do Liberce.

Věřím, že jsme tímto společně přispěli k tomu, aby lidé, kteří byli povodněmi nejvíce postiženi, dostali tolik potřebnou pomoc a naději do budoucnosti.

Martina Černá, místostarostka obce,
Foto: J. Černý, M. Iwanejko

SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ SENIORŮ

V pátek 11. října se v salonku místní Kunratické hospůdky opět uskutečnilo tradiční společenské setkání seniorů. Byla to nejen příležitost k příjemnému posezení, ale také k utužení přátelských vztahů mezi místními obyvateli.

Hosté měli k dispozici bohaté občerstvení a pití. Děkujeme paní Žižkové za skvělou přípravu.

Páteční podvečer obohatil svým hudebním vystoupením pan Zdeněk Kotyšev, jehož repertoár zahrnoval nestárnoucí hity, které jsou mezi seniory velmi oblíbené. Ti, kteří se cítili dobře a jejich zdravotní stav jim to dovolil, si dokonce zatančili.

Prostor byl samozřejmě i pro ty, kteří si přišli hlavně popovídat a užít si společenskou atmosféru. Setkání proběhlo ve velmi příjemné a uvolněné náladě, což dokazují spokojené tváře účastníků.

Věřím, že si všichni přítomní večer užili a těší se na další ročník této milé tradice.

Martina Černá, místostarostka obce, Foto: Josef Černý

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Hurá do školy!

Prázdniny utekly jako voda. První školní den proběhl za krásného počasí a v příjemné atmosféře na hřišti.

Paní učitelky přivítaly své žáky.

Na 2. září se asi nejvíce těšilo sedm prvňáčků. Ti se mohli radovat z drobných dáreků, které si pro ně připravily paní místostarostka Martina Černá a paní učitelka Mgr. Markéta Klimšová.

Všem našim školákům přejeme krásný, pohodový a úspěšný školní rok 2024-2025. Rodičům hodně sil a trpělivosti. Nám učitelům přeji krásnou práci s dětmi. Ať se všem ideálně daří!

Mgr. Markéta Klimšová

Zdroj: <https://www.zsamskunratice.cz/zakladni-skola/aktuality/>

VÝLET DO CVIKOVA

První a druhá třída se postupně v úterý a ve středu 3. a 4. září vydala na výšlap do Cvikova. Naším cílem byla cukrárna na náměstí. Měli jsme příležitost se vzájemně lépe poznat - žáci a nová paní učitelka, žáci mezi sebou, a pozvolna jsme vklouzli do nového školního roku. Cestou jsme si udělali zastávku v Drnovci. Nebylo ještě ani devět dopoledne, a sluníčko už pražilo, museli jsme se občerstvit. Výborná zmrzlina na náměstí pak byla skvělou odměnou za ušlé kilometry.

Zpáteční cestu nám zpříjemnila zastávka na hřišti, kde jsme se schovali hezky do stínu, a čerpali jsme síly na další pochod. Do školy jsme dorazili akorát na oběd.

Nachytali jsme si do zásoby poslední letní paprsky, a teď už se plně věnujeme učení. 😊

Zdroj: <https://www.zsamskunratice.cz/zakladni-skola/aktuality/>

OLYMPIJSKÁ REGATA OPTIMIST

Naše firma Pačinek Glass se pyšní jedinečným uměním a řemeslným mistrovstvím, které jsme zúročili při výrobě skleněné trofeje ve tvaru plachetnice pro Olympijskou regatu třídy Optimist.

Tento exkluzivní kousek jsme s hrdostí předali výherci, a to prostřednictvím známé české sportovkyně Barbory Špotákové.

Děkujeme
Vladimíru Kubíkovi

a Michalu Hartmanovi za toto krásné propojení a možnost spolupracovat na takových prestižních akcích, které nám přinášejí radost a inspiraci.

Spolupráce na těchto projektech nás jednoduše baví a naplňuje.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

CZECHIA AT EXPO 2025

Náš oficiální maskot René se poprvé představil široké veřejnosti. Jedinečnou příležitostí ho vidět jste měli na výstavě skla a bižuterie Křehká krása 2024 do neděle 11. srpna 2024 v areálu jabloneckého Eurocentra.

Na výstavě se vedle našeho Reného prezentovaly a nabízely nové kolekce více než čtyř desítek výrobců skla, bižuterie a vánočních ozdob. Organizátoři si pro účastníky představili zajímavý doprovodný program.

Více informací: <https://www.kudyznudy.cz/.../velkolepa-prehliidka...> & <https://www.krehkakrasa.cz/>

Velice děkujeme [Svaz výrobců skla a bižuterie](#) za možnost být součástí [#expo2025](#) [#czechpavilion](#) [#expo2025czechia](#) [#officialmascotrene](#) [#exponautrene](#)

Zdroj: <https://www.facebook.com/CzechiaEXPO2025>

Je nám ctí, že jsme mohli tohoto maskota vyrobit.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

upravil Josef Černý

NEXT CHAPTER

V rámci festivalu Visit Crystal Valley se uskutečnila výjimečná výstava v prostorách Liberecké radnice, konkrétně v zasedací místnosti č. 209. Výstava probíhala od 26. srpna do 31. srpna 2024 a nabízela návštěvníkům možnost obdivovat nejnovější kolekce inspirované moderním designem i bohatou tradicí českého sklářského řemesla.

Tato umělecká akce představila tři nové kolekce – Dune, Ariadne a Rings. Každá z nich zaujala svým unikátním zpracováním, elegancí a originálním pojetím, které dokonale ladí s moderními trendy a zároveň ctí tradiční sklářské techniky. Kolekce Dune přinesla křivky a tvary inspirované přírodou, kolekce Ariadne zaujala svou symbolikou a spleťnými detaily, zatímco Rings oslnila minimalistickým pojetím kruhů a jejich sofistikovanou geometrií.

Celá výstava měla výjimečnou atmosféru, podpořenou historickým prostředím radnice, které kontrastovalo s moderními uměleckými díly. Návštěvníci mohli na vlastní oči vidět, jak se prolíná tradiční sklářské umění s inovativními technikami současných designérů.

Díla na výstavě byla nejen estetickým zážitkem, ale také inspirací pro všechny milovníky moderního umění a designu. Organizátoři akce, stejně jako tvůrci jednotlivých kolekcí, se těšili z hojné návštěvnosti a pozitivního ohlasu.

Výstava se stala jedním z klíčových momentů festivalu Visit Crystal Valley, který pravidelně přináší to nejlepší ze světa sklářství a designu.

Děkujeme všem, kteří si našli čas a navštívili tuto jedinečnou událost. Těšíme se na další ročníky a nové kolekce, které nám přinesou další nezapomenutelné umělecké zážitky.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

Josef Černý

BOTANICKÁ ZAHRADA PRAHA

Skleněná džungle vyrostla pod fatou morgánou!

Krásné plastiky z dílny Pačinek Glass rozzářily terasu pod skleníkem svými rozmanitými tvary.

Už v listopadu se můžete těšit na výstavu Křišťálová zahrada, která nabídne desítky fantastických instalací skláře Jiřího Pačinka inspirovaných přírodou.

Zdroj: <https://www.facebook.com/BotanickaZahradaPraha>,

My už se moc těšíme a pilně pracujeme na nových plastikách, aby [Botanická zahrada Praha](#) byla krásná i v době, kdy živé květiny nekvetou.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

CRYSTAL OCEAN JIŘÍ PAČINEK & LEERDAM 2024

Tak jako dávní holandští mořeplavci přiváželi do Evropy exotické objekty z Nového světa, se [Dick Admiraal](#) z nizozemského Leerdamu jako novodobý „sklářský mořeplavec a světoběžník“ na svých toulkách Českou republikou inspiroval magickou skleněnou zahradou Jiřího Pačinka a rozhodl se přenést její kouzlo z Kunratic u Cvikova do srdce Leerdamu - sklářského města v provincii Jižní Holandsko, kde první sklářská huť vznikla již v roce 1765.

Nová skleněná instalace Jiřího Pačinka CRYSTAL OCEAN je inspirována hlubinami oceánů, na kterých pluly holandské koráby, a také proto jsou chobotnice z uranového skla a ryby

nainstalovány v mořském písku, kamenech a mušlích, které speciálně pro tento projekt dovezl Dick Admiraal z mořského pobřeží a pláží přístavního města IJmuiden, kde Severní moře ústí do Amsterdamu...

Za spolupráci na projektu děkujeme těmto přátelům

z Leerdamu: Město Leerdam / Dick Admiraal / Kick Gereke / Marco Veeman firma RO TUINEN a společnosti MODUS ČESKÁ LÍPA za vývoj a výrobu speciálního osvětlení.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>, Foto: Dominik Sobotka

JIŘÍ – JIŘÍMU – SKLÁŘ - SKLÁŘI

Pater [Rudolf Repka](#), duchovní správce Křišťálového chrámu v Kunraticích u Cvikova v pondělí 19. srpna s velkým pohnutím zachytil zprávu o vyplavení sklárny Jiřího Kozla v jihočeské obci Stachy a rozhodl se iniciovat co nejrychlejší pomoc.

Okamžitě oslovil svého sklářského přítele Jiřího Pačinka a společně nyní organizují dobrovolnou kostelní sbírku Křišťálového chrámu, v jejímž rámci bude moci široká veřejnost a taktéž ostatní skláři pomoci peněžním darem k budoucí obnově sklářského studia manželů Jiřího a Petry Kozlových a jejich synů Martina a Jiřího!

Je toho mnoho, co nás v tuto chvíli spojuje, bez ohledu na to, jak jsme jako sklárny, či lidé od sebe daleko, nebo blízko. Je to například právě jeden ze synů Jiřího Kozla Martin, který se učí na skláře v učilišti v Novém Boru, a tak pojďme společně jako Novoborsko a Kunraticko podat

pomocnou ruku přátelům sklářům na jihu Čech!

Naším cílem je spolu s vámi dosáhnout vybrané částky 100.000 korun českých.

Vaši peněžní pomoc můžete přijít vložit do unikátního křišťálového kozla, umístěného od pátku 30. srpna v Křišťálovém chrámu v Kunraticích u Cvikova, odkud výtěžek poputuje přímo do rukou rodiny Kozlových.

Děkujeme vám za ně.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

SBÍRKA ZAHÁJENA

V pondělí 2. 9. 2024 v pravé poledne navštívil sklárnu Pačinek Glass Jiří Kozel s manželkou Petrou (firma JaP) a mladším synem Martinem, který pokračuje ve 2. ročníku střední školy sklářské v Novém Boru <https://www.glassschool.cz>.

Přijeli, aby poděkovali Jiřímu a Renatě Pačinkovým za sbírku, která byla zveřejněna.

Prožili jsme krásné poetické odpoledne. Přijed'te na návštěvu do obce Kunratice u Cvikova, kde stojí Křišťálový chrám, a přispějte do hlavy kozla pro Kozla a jeho novou sklárnu. (Poznámka: Příští příspěvek bude mít název: Ze Stachů do Zdíkova, neboť sklárna JaP Kozel se stěhuje mimo záplavovou zónu.)

Děkuji Davidu Sobotkovi za jeho neutuchající zájem o rozvoj firmy [Pačinek Glass](#). Díky Davidovi a jeho kontaktům na ČT se o našem nápadu dověděli všichni. Davide, jsi skutečný umělecký manažer.

Zároveň musím vyzdvihnout nezbytný Křišťálový chrám, který je garantem sbírky, kterou jsem vyhlásil.

Důležité informace ke sbírce:

1. Navštivte Kunratice u Cvikova, konkrétně Křišťálový chrám, kde se nachází křišťálová kasička ve tvaru hlavy kozla, do které přispějte v hotovosti, a můžete se přitom vyfotit. (hotovost následně uložím na transparentní účet farnosti - viz níže).

2. Můžete přispět i převodem na Transparentní účet římskokatolické farnosti Kunratice u Cvikova.

Musíte ale zadat přesné údaje:

číslo účtu: 220 117 2940/2010 (FIO bank bez mezer)

variabilní symbol: 1882024 (datum povodně 18. 8. 2024 bez tečky)

zpráva pro příjemce: kozel

pokud neuvedete žádný rozpoznávací znak, bude váš dar připočten jako dar na opravu Křišťálového chrámu.

3. Můžete po dobu 90 dní přispět na Donio https://donio.cz/pribeh/23156?utm_source=copypink...

Zdroj: <https://www.facebook.com/rudolf.repka.7>

Pater Mgr. Rudolf Repka, upravil Josef Černý

VÝSTAVA CONNECTED BY HANDS AND HEARTS

06. 09. 2024 - 06. 10. 2024

12 výtvarníků, 6 zemí, 1 zápis do UNESCO, to se skrývá za výstavou s názvem Connected by Hands and Hearts. Výstava vznikla za spolupráce se Sýpkou Lemberk a galerií Kuzebauch a je součástí Sklářského sympozia. Byla zde vystavena díla, která vznikla během dvoudenního tvůrčího procesu ve vybraných hutích, ale i ukázky typických prací jednotlivých účastníků. Výtvarníky z šesti zemí vybral kurátor sympozia Petr Nový ve spolupráci se zahraničními kolegy. Je také autorem konceptu výstavy, na níž budou představena nejen díla z dvoudenního tvůrčího procesu ve vybraných hutích, ale i ukázky typických prací jednotlivých účastníků. „Jako téma jsme zvolili hutní foukané a přímo u sklářské pece zdobené sklo, protože to je technika oblíbená a velmi rozšířená ve všech šesti zemích. Technika, která nás skutečně spojuje,“ řekl Nový.

My jsme měli u nás v Kunratické huti to štěstí zde jako hosty uvítat tři osobnosti - jsou to Jean Thebault, Torsten Rotzsch, Alba Martin Vidrio Soplado.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek.Glass>

Upravil Josef Černý

GLAS LEEFT

Jsme nadšeni, že naše firma Pačinek Glass dostala příležitost účastnit se sklářské akce Glas Leeft 13. - 15. září 2024 v nádherném nizozemském městě Leerdam.

Bylo to nezapomenutelné, když jsme mohli ve druhém dni akce tvořit přímo na huti v Glass Center Leerdam jako trio Pačinků.

Pro nás to byla nejen skvělá příležitost představit naše umění a vášně pro sklo, ale také inspirovat se bohatou sklářskou tradicí tohoto místa.

Děkujeme organizátorům a všem, kteří nás přišli podpořit a podívat se na naši tvorbu. Byla to jedinečná zkušenost, která nám připomněla, jak silné je pouto mezi skláři po celém světě.

Těšíme se na další skvělé zážitky a spolupráce v budoucnu!

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek.Glass>

Upravil Josef Černý

LUSTROVÁNÍ

Zveme Vás na novou Talk show nazvanou LUSTROVÁNÍ, která se uskuteční v pondělí 4. 11. 2024 od 18.00 hod. v kině Hvězda Kamenický Šenov a bude jakýmsi začátkem Filmového festivalu, který v tomto týdnu proběhne.

Na tuto první Talk show si moderátor Petr Kožíšek pozval tři známé hosty. Alespoň jednoho hosta bychom Vám rádi představili i z našeho okolí.

Bude jím Jiří Pačinek - český umělecký sklář. Spoluprací s výtvarníky se postupně vypracoval až k mistrovské úrovni a speciálním postupům práce se sklem. Kromě výroby užitkových předmětů a vlastní volné tvorby uměleckých děl šíří povědomí o českém skle nejen doma, nýbrž především v zahraničí.

Budeme se na vás těšit a určitě i vy dostanete prostor se hostů na něco zeptat. Další informace o akci budou na FB stránkách.

Zdroj: <https://www.facebook.com/lustrovani>

Zdroj foto: Insidecor, upravil Josef Černý

FIND DESIGN FAIR ASIA

První den veletrhu Find Design Fair Asia byl pro nás plný nadšení a úspěchů.

Pro tuto událost v Singapuru 26.- 28. září 2024 jsme připravili expozici inspirovanou oceánem, kde dominovaly skleněné sochy žraloka, delfína a naše oblíbené medúzy.

Během dne nás navštívila paní velvyslankyně Michaela Froňková, což pro nás byla velká čest.

Zároveň jsme poskytli řadu rozhovorů a věříme, že naše prezentace na tomto trhu zanechala pozitivní dojem.

Doufáme, že se nám podaří navázat mnoho nových spoluprací, které posunou české sklářské umění o další krok kupředu.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

KŘIŠŤÁLOVÁ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ

V sobotu 28. září 2024 se v Křišťálovém chrámu a jeho okolí uskutečnila výjimečná akce – Křišťálová svatováclavská pouť.

Tento ročník byl poprvé uspořádán ve spolupráci Křišťálového chrámu, obce Kunratice u Cvikova, sklárny Pačinek Glass, Římskokatolické farnosti Kunratice u Cvikova a také obce Brniště, ZOD Brniště a Podralského nadačního fondu.

Pouť nabídla návštěvníkům bohatý program, který propojil tradiční duchovní oslavu svatého Václava s uměleckou krásou českého skla.

V 10 hod přijela družina

sv. Václava ke Skleněnému stromu v Brništi. Tam se odehrála dobová hraná scéna, kterou připravil divadelní soubor Havlíček ze Zákup, čímž přenesl návštěvníky do doby svatého Václava.

Následovala komentovaná prohlídka Skleněné stezky v podání Davida Sobotky, kde byla k vidění Schröterova kaple a součástí programu byla i scénka na téma svatováclavské legendy.

Pěší pouť od Schröterovy kaple do Kunratic u Cvikova byla doprovázena zábavnými úkoly pro rodiny s dětmi.

V Kunraticích u Cvikova měli návštěvníci od 9 do 15 hodin možnost navštívit sklárnu Pačinek, kde mohli sledovat práci sklářů přímo u pece a obdivovat jedinečnou Skleněnou zahradu za denního světla.

Odpolední program v Křišťálovém chrámu začal ve 13 hodin komentovanou prohlídkou s ceremoniářem Davidem Sobotkou, který návštěvníky provedl tímto

výjimečným prostorem. Ve 14 hodin byla sloužena mše svatá pod vedením patera J. M. Can. Rudolfa Repky, kterou hudebně doprovodil Kytlický chrámový sbor.

V 15 hodin přišel jeden z vrcholů dne – příchod svatého Václava a jeho družiny na koních a v dobových kostýmech, což přineslo tradiční atmosféru oslav tohoto významného svátku.

V 16 hodin, proběhl benefiční koncert skupiny SPOLKTRIO, jehož výtěžek byl věnován na pomoc vodou zničené sklárně

KOZEL ve Stachách u Vimperka. Sběrka stále probíhá, přičemž zatím bylo vybráno přibližně 35 000 Kč, s cílem dosáhnout 100 000 Kč. Příspěvky lze nadále darovat do kasičky ve tvaru kozla, která je umístěna v kostele. (Sklárnu JaP Kozel zničila blesková povodeň 18. 8. 2024). Můžete přispět i převodem na transparentní účet římskokatolické farnosti Kunratice u Cvikova. Musíte ale zadat přesné údaje:

číslo účtu: 220 117 2940/2010 (FIO bank - bez mezer)

variabilní symbol: 1882024 (datum povodně 18. 8. 2024 bez tečky)

zpráva pro příjemce: kozel

(pokud neuvedete žádný rozpoznávací znak, bude váš dar připočten jako dar na opravu Křišťálového chrámu)

Po dobu 90 dnů můžete přispět na Donio. Pozn.

Firma JaP je sklárna Jiřího Kozla: https://donio.cz/pribeh/23156?utm_source=copylink...

Vrcholem slavnosti bylo v 17 hodin rozsvícení vitráže Boží oko a skleněných korunovačních klenotů, které jsou vyrobeny z unikátního uranového skla. Tento magický moment, kdy světlo a sklo společně vytvořily okouzující atmosféru, nabídl návštěvníkům nezapomenutelný zážitek.

Den jsme zakončili v 18 hodin procházkou nasvícenou Skleněnou zahradou, která za soumraku nabídla novou dimenzi krásy a umění v kombinaci s večerním a umělým světlem.

Po celou dobu bylo pro návštěvníky připraveno občerstvení ve Sklářské kantýně.

Křišťálová svatováclavská pouť 2024 nabídla návštěvníkům nezapomenutelné zážitky, kdy se historie a umění spojily ve fascinující oslavě svatého Václava a krásy českého sklářství.

Zdroj: <https://www.facebook.com/rudolf.repka.7>

Josef Černý

IGS 2024 V NOVÉM BORU A OKOLÍ

Oslava sklářského umění s celosvětovou účastí

Nový Bor se ve dnech 3.–6. října 2024 proměnil v centrum mezinárodního sklářského dění díky jubilejnímu XV. ročníku Mezinárodního sklářského sympozia (IGS). Tato prestižní

událost, která město přilákala 44 sklářských umělců a designérů z 15 zemí a 5 kontinentů, nabídla návštěvníkům jedinečnou možnost nahlédnout do světa sklářského řemesla, umění a inovací.

Sympozium otevřelo dveře nejen sklářským provozům, ale i galeriím a vzorkovnám v Novém Boru a okolí.

Návštěvníci mohli obdivovat tvorbu renomovaných sklářských mistrů a sami si vyzkoušet práci se sklem. „A možná právě vedle nich tvořil sochař, malíř a performer Jaroslav Róna a jeden z nejlepších sklářských umělců na světě Martin Janecký,“ zmínil některé z účastníků sympozia starosta Nového Boru a zároveň prezident IGS Jaromír Dvořák. Mezi další významné osobnosti patřili výtvarník a frontman kapely Tata Bojs Milan Cais, jazzový trumpetista a malíř Laco Deczi či designérka Kateřina Handlová, autorka křišťálových medailí pro Mistrovství světa v hokeji 2024.

Pro návštěvníky byla připravena speciální autobusová linka a výletní vláček, které je zavedly nejen na prohlídky sklářských provozů v Novém Boru, ale i do okolních skláren a vzorkoven. Tím se otevřela možnost objevit širší rozměr regionu, který je známý nejen sklářskou tradicí, ale i krásnou přírodou.

Zatímco jádrem sympozia byla tvorba v místních sklářských firmách a institucích, na náměstí Míru probíhal pestrý doprovodný program pro širokou veřejnost. Hudební vystoupení nabídla kapela Portless s Kryštofem Michalem, Václav Noid Bárta či Miroslav Kemel se svou kapelou. Pro děti byl připraven zábavný koncert Bombardáka.

Po úspěchu z předchozích let se i tentokrát na sympoziu objevily živé sochy, které svým půvabem zaujaly návštěvníky. Celý program zakončila velkolepá světelná dronová show, která přinesla divákům nezapomenutelný zážitek.

Mezi klíčové momenty sympozia patřila i tvorba významných umělců Robina a Julie Rogersových, Granta a Erin Ganezových, Bernarda Heesena a Oude Horn Teamu, kteří ve sklárně Pačinek Glass v Kunraticích u Cvikova vytvořili svá ikonická díla.

Ojedinelou akcí, která proslavuje nejen Nový Bor, ale celý Liberecký kraj, významně podpořil částkou jeden milion korun Liberecký kraj. Nad sympoziem převzal záštitu hejtmán kraje Martin Půta, který zároveň zdůraznil význam partnerské spolupráce s projektem Křišťálové údolí – oblastí, kde se jedinečná příroda snoubí s bohatou sklářskou tradicí. Odbornou záštitu poskytlo Uměleckoprůmyslové museum v Praze a celou akci podpořila řada profesních organizací, jako je Severočeská vodárenská společnost nebo Krajská hospodářská komora.

Na organizaci IGS 2024 se vedle města Nový Bor podílelo také Sklářské muzeum Nový Bor, sklářské školy z Nového Boru a Kamenického Šenova a významné sklářské firmy z regionu, včetně Ajeto Lindava, Pačinek Glass Kunratice u Cvikova či TGK Skalice u České Lípy. Díky jejich úsilí byl připraven program, který nabídl zážitky pro všechny bez ohledu na věk či zájem o sklářství.

Sympozium IGS 2024 opět ukázalo, že Nový Bor je nejen centrem světového sklářství, ale i příjemným místem pro setkávání umělců, designérů a milovníků sklářského umění.

Zdroj: novy-bor.cz, <https://www.igsymposium.cz/aktuality-cz>, <https://www.facebook.com/Pacinek Glass>

Josef Černý

NOVÁ SOCHA

U Křišťálového chrámu stojí od 19. srpna nová socha mistra dřevosochaře Jana Týmy z nedalekého Cvikova.

Jeho Andělská lavička tak bude mít svého sklářského souseda a vy další krásné dílo k obdivování. Tak přijďte na návštěvu!

Zdroj: <https://www.facebook.com/Kristalovy-chram>

NÁVŠTĚVA MORAVSKÝCH KNĚŽÍ

Křišťálový chrám 21. srpna přivítal velice vzácnou návštěvu moravských kněží, kteří se v rámci své dovolené přijeli podívat do Cvikova za paterem Rudolfem Repkou.

Významnou osobností, představující duchovní propojení Cvikova, Kunratic a Libereckého kraje s Moravou, je svatá Zdislava, patronka našeho kraje, nemocných, chudých a rodin. Právě ji, „oděnou do českého křišťálu“, jako dar pro papeže Františka, kněží obdivovali pod září znovuzrozeného Božího oka, stejně jako umělecké skvosty od Jiřího Pačinka a firmy Pačinek Glass.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Kristalovy-chram>

Upravil Josef Černý

NÁVŠTĚVA KUNRATICKÝCH RODÁKŮ

chrám a na místě mezi sebou vybrali finanční částku, kterou věnovali na obnovu Křišťálového chrámu.

Zdroj: <https://www.facebook.com/Kristalovy-chram>, Foto: David Sobotka

V sobotu 31. srpna se uskutečnila tradiční návštěva německých rodáků obce Kunnersdorf / Kunratice u Cvikova, kteří se každý rok touto dobou přijíždí poklonit památce svých předků a podívat se, co nového se za rok v jejich rodné obci změnilo k dobrému. Včera poprvé se jejich setkání konalo pod září zrekonstruované vitráže Božího oka, kterou v loňském roce spatřili takřka bezprostředně po jejím objevení. Rodáci ocenili práci

obce,
sklárný
[Pačinek](#)
[Glass](#)
a zapsaného
spolku
Křišťálový

HLEDÁME ŠÉFREDAKTORA KUNRATICKÉHO ZPRAVODAJE

Zajímáš se o dění v obci?
Rád/a bys o tom psal/a krátké články?

Staň se šéfredaktorem KUNRATICKÉHO ZPRAVODAJE. Informace na OÚ nebo mailem:
kunraticky.zpravodaj@seznam.cz

PLATBY ZA ODPADY

Poslední platbu v hotovosti za odpady v roce 2024 bez navýšení můžete provést nejpozději 19.12.24 na pokladně OÚ.

Platba převodem na účet musí být připsána nejpozději 31.12.24.
Pozdější platby budou dle OZV navýšeny o 50%.

HOMESHARING = sdílení domova, sdílení života

Díky homesharingu zažijete něco nového a smysluplného. Umožní vám soustředit se na hlubší hodnoty, jako je podpora a posilování vztahů v rodině i mimo ni. I ve vaší obci nebo vašem městě se můžete zapojit.

Homesharing propojuje rodiče dětí s mentálním postižením a/nebo s autismem s hostiteli, kteří jim náročnou péči trochu usnadní. Stát se hostitelem není těžké. Stačí oslovit organizaci LÍP A SPOLU, která homesharing realizuje v Libereckém a Ústeckém kraji a absolvovat krátkou přípravu. Poté můžete začít pomáhat pečujícím rodičům nabrat síly a dětem poznávat nový svět.

Homesharing funguje tak, že si hostitelé (rodina, pár či jednotlivci) berou dítě pravidelně do péče na domluvenou dobu. Společně tráví čas a dělají, co je baví. Večer se pak dítě vrací zpátky domů.

Homesharing se stal pro Dagmar a její osmnáctiletou autistickou dceru Kristýnu, novou zkušeností, pomocí i zážitkem. Díky němu potkala Blanku, která si jednou za čas, obvykle dvakrát do měsíce, na několik hodin vezme Kristýnu k sobě domů. Společně vaří, starají se o zahradu, vyjdou si na houby nebo si zahrají na dámy a jdou na kávičku. Kristýna tak získává nové zkušenosti a dovednosti, které pro ni jsou v běžném životě nezbytné. Je sebevědomější a nezávislejší. A navíc, obě si svá společná odpoledne doopravdy užívají.

„Homesharing se pro mě stal cestou k lepšímu životu. Jsem víc v pohodě, protože nejsem na všechno sama. Kristýna se na Blanku těší a večer se vrací spokojená a plná nových zážitků. Moje mladší dcera Eliška se raduje z toho, že na ni mám víc času.“, říká Dagmar.

Blanka je také spokojená. „Dělám to, co mě baví a současně je to smysluplné. S Kristýnou musím být tady a teď. Baví mě dívat se na svět očima člověka, který to má jinak než já.“

Homesharing je jedinečná příležitost pochopit, jak žít s autismem, jak se vzájemně podporovat a jak sdílet životní prostor. Je to šance na obohacení života. Jak už to tak bývá, je hodně těch, kteří pomoc potřebují, a my hledáme ty, kteří jsou ochotni takovou pomoc nabídnout. Možná jste to zrovna vy, možná víte o někom, koho by to mohlo zajímat. Neváhejte, ozvěte se nebo předejte tuto informaci dál.

Zaujal vás homesharing? Připojte se k nám na <http://www.lipaspolu.cz/...ing>, kde najdete další informace o tom, jak se můžete zapojit.

Nebo se obraťte přímo na koordinátorku homesharingu v LÍP A SPOLU: Radka Ondrušková, radka.ondruskova@lipaspolu.cz, 733 706 309.

Vaše účast v homesharingu může znamenat změnu a nové zážitky nejen pro rodiny s dětmi s autismem, ale i pro vás.

Příběhy z Kunnersdorfu/Kunratic u Cvikova

Tato knížka vypráví o skutečných událostech ze života obyvatel obce Kunnersdorfu/Kunratic u Cvikova, která leží v dnešní České republice. Téměř všichni obyvatelé museli následkem války opustit své domy, majetek i vesnické společenství.

Mnozí Kunratičané se dodnes scházejí a opakovaně si s velkou vděčností, touhou i hrdostí vyprávějí tyto příběhy. Naše knížka vznikla v naději, že se zážitky zachovají, aby se s nimi mohli seznámit i potomci – děti, vnoučata i pravnoučata. Autory příběhů jsou sami vypravěči a z ohledu na starobylý hovorový jazyk atd. jsme na nich nic neměnili. Nápad knížku vydat vznikl při setkání rodáků v roce 2016, kdy jsme hovořili o tom, jak by bylo možno uchovat ve vzpomínkách aspoň něco maličko z našeho vesnického života.

Jsem rád, že Steffi Rungeová, Friedel a Rudolf Junghardtovi a Gerald Wünsche nashromáždili tolik vzpomínek, abych knížku, kterou nyní držíte v rukou, mohl připravit k vydání.

Již po několik let je mi přáno se na vděčném vzpomínání i touze tohoto pozůstalého vesnického společenství podílet.

S díkem Roland Junghardt

© 2018 Roland Junghardt, obálka, ilustrace: Roland Junghardt

Věnování této knížky patří všem vyhnaným z Kunnersdorfu/Kunratic, kteří si v srdci stále nesou svoji domovinu.

Se svolením autora pana Rolanda Junghardta. Poděkování PhDr. Kultové za překlad originálu knihy.

ČÁST 5

Gerhard Knespel

Cesta domů z Mařeniček

Když jsem se onehdy vydal na návštěvu k tetě Martě a strýčkovi Františkovi do Mařeniček, snažil jsem se ze všech sil, abych byl večer zase doma. Musím dodat, že jsme bydleli v Dolní vsi (Niederdorf) v čísle 400 u dědečka Konráda. Byl velmi krásný, slunečný den. Většina vesničanů pracovala na zahrádkách před domy. Právě ty záhonky s okrasnými květinami dodávaly půvabným dřevěničkám vzhled jako z pohádky. Hned u třetího domku vpravo s číslem 372 plela v předzahrádce záhonek Goth-Gisel (Gisela Gothová). Její bratr Rudi si ořezával kuchyňským nožem tužky, protože chtěl ještě nakreslit nějakou krajinku z pohledu na „Trojdomí“.

Kde se tu teď bereš, řekli mi, patříš přece do Dolní vsi a jsi bratr Trudy. Já na to, že přicházím z Mařeniček a že by se neměli nafukovat, když někdy někdo z Dolní vsi zavítá i do Horní. No tak pozdravuj svou sestru, a měli by na tebe dávat víc pozor, dodala ještě Gisela. Šel jsem rychleji a oběhl zatáčku, a vida, tady stojí moje teta Marta se založenými rukama a povídá si s paní Malou. No, pomyslel jsem si, těm se nevyhneš. Vpravo byl potok a vlevo strouha „pavlovského mlýna“. A ona, no tak co, Gerharde, viděl jsi Freda, ten drzoun zas jednou přeskočil mlýnskou strouhu a byl v prachu. Já na to, že nemohu všechno vědět, jdu přece z Mařeniček, Co teda pohledáváš v Mařeničkách? Řekl jsem jí, že jsem byl zrovna u tety Marty, že něco takového se přece může přihodit a ať se tomu nediví. Pak ještě řekla, že byla včera na skále „Jezevčí vrch“ a že Hansche Gustrich (tak se jmenoval) má zánět mandlí. Řekl jsem, no jen když to není nic horšího, a že já jsem si zánět mandlí odbyl už dávno. Když jsem chtěl rychle zmizet, vtiskla mi do dlaně deset feniků, a ať si za to prý u „pekařského Hoffmanna“ koupím něco fajnového. Řekl jsem „díků“, a honem pryč! O padesát metrů dále stála na mostě, po němž se jde k jejímu domu, „Hilde Pradeová“ se svými třemi dcerami. Pozorovaly pstruhy v Hamerském potoce, žel ale zahlédly i mne. No Gerharde, kde se tu teď bereš? A nanovo ty samé řeči o Mařeničkách atd.

A zas plno otázek, tak co, jaké bylo vysvědčení, co sestry, co dělají rodiče. „Prade Hilde“ poslala „Ernie“ do domu, ať prý ukáže svoje vysvědčení. Jak zas vzít roha odtud, pomyslel jsem si. Kolem přefičel na kole „Uržík“, jediný syn Slováka, v obecné jsme seděli v jedné třídě. Řekl jsem, že musím běžet. Mám to ještě daleko domů. Naše ves je dlouhá, jen se nehoň a všechny pěkně pozdravuj, řekla Adéla, a zvlášť tvou milou maminku. Utekl jsem po mostě, kudy vede přes Hamerský potok stará silnice z Jablonného, je tam hostinec „Sitteho od mostu“. K mému úžasu přichází po mostě děda

Jindřich. Zapadává do téhle krčmy. Ale no né, chlapče, kde se tu teď bereš, řekl děda. Vysvětlil jsem mu, proč stojím před „jeho“ hospodou. A on, pojď, zvu tě na velkou zelenou lesnickou limonádu, dnes jsem bral. V lokále tu stály jen tři stoly, dědovi drželi volné místo, se mnou nikdo nepočítal. Ale hned tu byla židle pro všechny případy. Páchla po pivu značky „Pivovar pod Klíčem“ a po česneku. Hosté s nadšením mluvili o sbratření vojáků na východní frontě za První světové války. No bodejť, seděl jsem v lokále, kde se scházeli komunisti. No tak co, ozval se dědeček, nemám pěkného vnuka? Má holt trochu moc pih, ale to přece vypadá líp než obličej hladký jako „ženský zadek“. Samozřejmě jsem se zkraje červenal. „Siiteovic Venca“ v koutě řekl: „Kouká nějak rudě (tedy komunisticky), no ale teprve bude, ten patří k nám.“

Jednomu se ovšem ti rudí (komunisti) divili. Proč si ten kluk objednává zeleného Lesníka, když přece existuje i červená malinovka.

Strkal jsem limonádu a nemyslel na nic jiného, než jak odtud vypadnout. Když si všichni nacpali dýmky, stal se vzduch v těsném lokále nedýchatelným. Poděkoval jsem a zmizel.

U „Mittera z pily“ zrovna muži skládali z koňského spřežení velký dubový kmen. Byl u toho i ten dareba „Mráz“. Jeho podpis se pak našel i na papírech o vyhnání. Kam až to mohl dotáhnout takový naprostý ubožák. Bůh mu buď milostiv.

Skládání bylo zajímavé, ti muži mě neznali a dostal jsem se bez problémů dál.

Najednou někdo volá přes most: „Ty má dobroto!“ Tý jo, pomyslel jsem si, kdo tě to tu zas po dlouhé době poznal? Byla to Marie Gulichová, vzdálená příbuzná. Dcera Růženka tlačila před sebou podél Hamerského potoka kočárek s panenkou. A teď zase to samé, kde se tu sám bereš? A já zas znova jako obehnaná gramofonová deska, co opakuje pořád tu samou odpověď... Marie zrovna loupala a krájela jablka, na stole stála mísa.

Strkal jsem si do pusy jeden kousek jablka za druhým, abych nemusel zbůhdarma mnoho žvanit.

Jen si představ, Gerharde, řekla, jaké krásné borůvky letos rostou na Císařské jubilejní výšině!

Chtěly mi to místo ukázat. Upozornil jsem je, že slunce už je hodně nízko a že musím domů. Najednou mě v kapse tlačil ten desetník a zachtělo se mi ho promlsat u pekaře Hoffmanna.

Jen tam dojdu – Mánička Glanzová. Odjakživa znala všechny lidi ve vsi. A hned: Božítku – tys přece ten mrňous Knespelovic!

Jen jsem kývl, protože jsem si právě ukousl z ořechového rohlíčku. Ze zdvořilosti jsem ani nechtěl mluvit. A hned, co prý je nového na Strážném vrchu a s lidmi v okolí. Znáám odtamtud jen Schröderovy, řekla, a ti jsou ve stejné straně jako já. A co prý je to přesně za stranu? Já jenom, že je to samozřejmě ta nejlepší. Tatínek mi totiž říkal, že nic jiného nepřichází vůbec v úvahu. Takže teď věděla zrovna tolik jako předtím. Doufám, napadlo mne, že jsem teď něco nezvrzal? Rodina pekaře Hofmanna byla přece v konkurenční straně. Zaplatil jsem za rohlíček a honem pryč! Přes Hamerský potok mával zahradník Scholze. Volal: Nežeň se tolik, chlapče! Nevěděl, že si potřebuji odskočit. Nejdříve ta velká limonáda Lesník, pak ta jablka ... to nešlo dobře dohromady. A teď – otevřená cesta, žádné křoví, to nemohlo dobře dopadnout. Zachránila mne Elsa Böhmová, majitelka hostince „U dráhy“. Rychle oběhnout dehtovanou podezdívku a nahoru, to bylo řešení. Zas jednou to dopadlo dobře.

Když jsem otevřel dveře místnůstky na dehtované podezdívce, už přede mnou stála Elsa Böhmová. Vzdálená příbuzná, znáte ji přece. A zas ty dotazy, odkud, kam. Chtěla ale vědět víc, jak jdou tatínkovi obchody a tak dále. Vyprávěl jsem jí, že jsem nedávno byl s tatínkem na služební cestě ve Svoru. Byli jsme i na Klíči, ale kamzíky jsme ještě neviděli. No, a co prý jinak? Já na to, že tatínek prodal tři pytle mouky a já dostal od pekaře velký koláč. Spisovně odvětila, že obchod jde zdá se dobře. Naším nic nevzkázala. Po mně neposlala ani žádný vzkaz. Vypadl jsem. U kováře Tampeho bylo rušno, koupali se v Hamerském potoce. Celá rodina byla v potoce. Jak tak na ně koukám – nehrne se to na most Elsa Schrothová? Honem do zaječích... Jen postůj, zvolala. Chtěla vědět tohle, chtěla vědět tamto, já zvedl ruce, a chtěla mi dát pusy. Měla růžovou pracovní zástěru, nejnovější model, to se poznalo podle toho, jak byla krátká. Doslova to ze mě páčila. Zvláště ji zajímalo zdraví strýce Arnošta. A jak prý se má dědeček, a zda tatínek zas nakupuje obilí na Moravě. Jak často chodí babička do kostela? Co dělá strýc Rudolf atd. Já většinou jen pokrčil rameny, že nevím. Všechno možné chtěla vědět, zda se vyplatilo řehtání (obyčej na Zelený čtvrtek, kdy se chodilo se zpěvem dům od domu a koledovalo o sladkosti) a tak dále a tak dále. Hned jsem byl v prachu. Před poštou stála Gisela Kirschnerovic, té jsem neunikl, viděla mne. A ať srdečně pozdravuji Traudel, že byla třetí nejlepší ve třídě, a co je tedy jako se mnou? Kličkoval jsem a říkal, že nevím. A ještě chtěla vědět, odkud jdu a kam. Sama je prý třetí nejlepší a že ještě ani neví, kterým směrem mám namířeno. Jak je nechápavá, pomyslel jsem si. Musel jsem jí zas vykládat o Mařeničkách atd. Když jsem chtěl přejít přes silnici u Mockerova hostince „U pošty“, přefrčel kolem dálkový autobus.

Ještě jsem taktak stihl přečíst: Děčín-Podmokly-Liberec. Jen se mihl kolem čísla 11. A do čísla 11 jsme se o rok později nastěhovali.

U „Friče s bicykly“ jsem se zastavil. Už dříve si na mlýnské struze postavil úžasné mlýnské a čerpací kolo. Na velkém kole mohl člověk obdivovat plechovky od konzerv nastřádané za celý rok. „Frič s bicykly“ se hned přihnul blíž ke mně a řekl: „To koukáš, mrňousi, jak se točí, co?“ A že prý mám tatínkovi říci, ať mi koupí kolo. Já, že už mám přeci tříkolku a kolo dostanu od dědečka, až budu větší. A že doma máme ještě motorku značky „Böhmerländer“. A on, že všichni jen šetří, co si pak počnu se svými obchody? A kdo jsi vůbec? Na to já, že holt jsem Knispel. Aha, já už vím, vy potřebujete peníze, chcete si přece koupit dům číslo jedenáct. Načež přikývl a zmizel. Dál vedla cesta podél velké louky, kde stál i konzum. Brzy budeš doma, myslel jsem si.

A vida. Před domovními dveřmi ještě stojí holič Kasper, paže zkřížené na prsou, no jo, hledá práci. „No tak, Gerharde, řekl, „už zas máš moc dlouhé vlasy, nechceš se ještě potom u mě zastavit?“

Já, že zaskočit, což o to, ale jestli vejdu dovnitř, to že si ještě rozmyslím. Tu povystrčil paži z rukávu a holou rukou mi pohrozil. Honem pryč, pomyslel jsem si, než bude oheň na střeše. Už jsem to měl jen pár kroků. Sedlák Riedl sekal louku. Zavolal přes plot: „Řekni prosím tatínkovi, že snímky jsou hotové, fotoaparát tentokrát fungoval.“ Už jsem byl u čísla 346, přes cestu tam Schnabelovic Markétka tlačila kočárek s panenkou. „Honem domů,“ zvolala, „doma už je pozdvižení, co že nejdeš.“ Odsekl jsem jí: „Do toho ti nic není, jsem koneckonců dost velký, abych se ve světě neztratil.“ Od truhláře Budera zrovna vyjel ze dvora strýc Rudolf. Měl už po šichtě. Tak co, Gerharde,“ - byl tedy jedním z mála, kteří mě neoslovovali i přezíravým „Gerhardíčku“ – „odkud se tu teď bereš?“

Řekl jsem: „Z Mařeniček, od tety Marty.“ No tak, to bys ses měl přece někdy zastavit i „U bílého koníčka“. Tam přece mají tu nejlepší Lesnickou limonádu, však to víš z našich výletů na kole.

Odvětil jsem: „Já vím, ale nemám u sebe peníze.“ A zas to jednou dobře dopadlo: vytáhl z kapsy u kalhot portmonku a podal mi dvacetník – celých dvacet feniků.

„Uctivost,“ minul nás na kole ajznbónák Barsrřk.

Strýc Rudolf chtěl ještě sekat louku, tak honem pryč. „Dvacijáš“ jsem už aspoň měl.

No ne – nestojí ještě o dvacet metrů dál u vrat do dvora zahradník Fischer? [Nebo rybář Zahradník, nejsem si jista, co je zde příjmení a co přezdívká, zahradník mi připadá pravděpodobnější – *pozn. překl.*]

Stavění májky v Kunraticích 1928

„Tvoje maminka si objednala brambory, vezmi je hned s sebou. A ani s nimi nemusíš rovnou domů,“ řekl mi.

Přede dveřmi svého domu stál i vznešený „správce účtu“ Herbert Friedrich (zaměstnanec spořitelny). Mluvil spisovnou němčinou, jak se sluší na muže z peněžního ústavu. „Jen stále hezky spoř, Gerharde,“ pronesl.

Včera zvýšil úroky o desetinu procenta. „Na účtě teď máš 36,94 říšských marek.“ To se musel přepočítat, pomyslel jsem si. Ještě před rokem jsem tam přece měl 112,5 korun.

Zvýšené úroky, a přitom takový pokles na účtě, tady něco určitě neklapalo. Pitomče, řekl jsem si, a máš to. Do roku 1938 to byly koruny, teď říšské marky. „Tak to musíš pořád hezky spořit a učit se, jako tvůj otec, ten směl jako žák obecné školy přeskočit hned dvě třídy. Vždyť to také byl můj nejlepší žák.“

Co mne teď napadlo, nebylo žádné „honem pryč“. Jestliže si teď „šéf spořitelny“ ještě všimne, že mám u sebe „dvacijáš“, hned mi ho uloží na spořitelní knížku.

Bydleli jsme šikmo naproti „Friedrichovým“. Najednou jsem zaslechl mamčin hlas: „Však už je pomalu načase. Kde se pořád touláš?“ Já na to: „Maminko, tak to prostě je, když jde jeden sám pěšky přes vesnici. To o nás hned každý chce všechno vědět.“

Doufám, žeš toho příliš nenapovídal, odpověděla maminka. A já: mami, přece si ty lidi přesně prohlédnu, a ani těm z konkurenční strany jsem vůbec nic nevykládal. Dostal jsem obvyklý „štulec“ do ramene, a rodina byla zase pohromadě.

Knespel Gerhard č.p. 11

Marie Krauseová

Rodinné koupání

rozená Glanzová, nar. 15. 7. 1928 v Kunraticích, zemřela 3. 7. 1997 v Jeně.

Drobný příběh, téměř rýmovaný.

Byla jsem v létě tam, kde krásné místo znám, je krásně v zemi té, to vidět musíte! Kdo z Hamburku je snad či z Berlína – jde rád podívat se, jak lid se umí pobavit. S ženskou i s dítětem rád každý míří sem, a když tu všichni jsou, snad „hurá“ vykřiknou!?

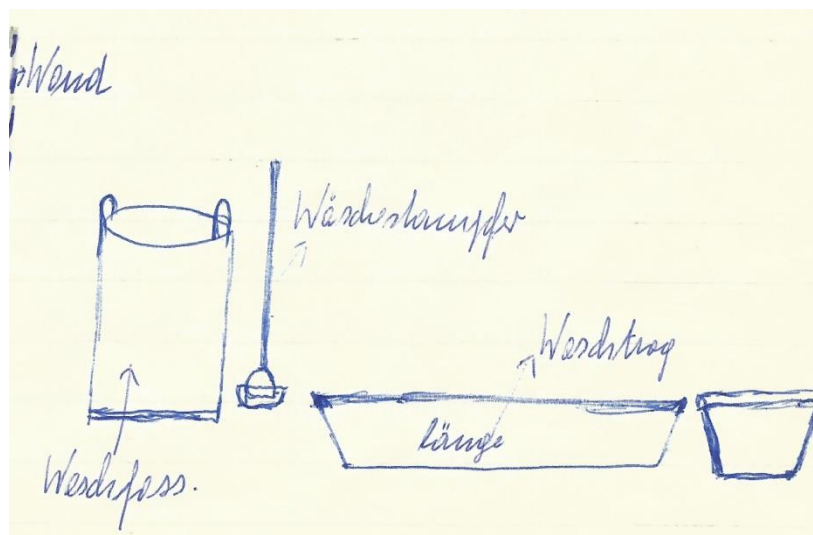
Pan Goldfasan též sám i s rodinkou jde tam, slečna – snad čtyřicet – oděná jako květ, však svlékla se – ó děs: kde její краса dnes? Kde kyprá bývala, je prknem bezmála. Vycpávku sundala, jen tyčka zůstala. Sotva den procitne a z mraků vysvitne, už je tu živo hned, vždyť slavný je to svět, vtip každý naladí a plavky předvádí. Však mrňous Silberstein je hledá – kde je mám? Tož bryndák od děcka si půjčí, všetečka, je chytrý, pravdaže? - a dole uváže. Leč všichni, jak tu jsou, teď ve smích propuknou a hned se podívá, kdo zatím neví to:

„Maminčin miláček“ tam stojí vyšito!

Den prádla ve starém domově v Sudetech

V pondělí ráno, pokud nebylo nic naléhavějšího, se pralo. Změkčené prádlo se pralo ručně na valše. Bílé prádlo se vyvářelo v hrnci na kamnech. Na lůžkoviny se zatopilo pod kotlem. Pak se dalo bílé prádlo do necek, které měly dlouhé strany sešikmené, a v nich se nejšpinavější místa vydrhla kartáčem. Později jsme místo necek měli na prádlo vysoký sud a dusací zvon.

Bílé prádlo se ještě mokré ze změkčovací lázně bílilo na zeleném trávníku.

Původní náčrt od Marušky Krauseové roz. Glanzové (dusací zvon, necky po délce a z boku)

Roztáhlo se na slunci na široko, jednou se obrátilo a večer – po několikerém kropení – se vypláchlo mácháním v Hamerském potoce. Bylo na něm hodně máchadel, tvořil je záliv, do něž se od cesty sestupovalo po kamenném schodišti. Tmavé věci se hned v den prádla vymáchaly v potoce a pověsily.

Většina selských stavení měla krytou chodbu (balkon). Tam se prádlo věšelo za špatného počasí a také v zimě. Mandl byl v hostinci u souseda Böhma, měl už elektrický pohon, ale ještě si vzpomínám na místo, kde jedna stará paní musela často stát a točit klikou, což bylo velice zdouhavé. Prádlo se kousek po kousku navíjelo na dřevěný válec obalený mandlovacím plátnem a vkládalo ze strany.

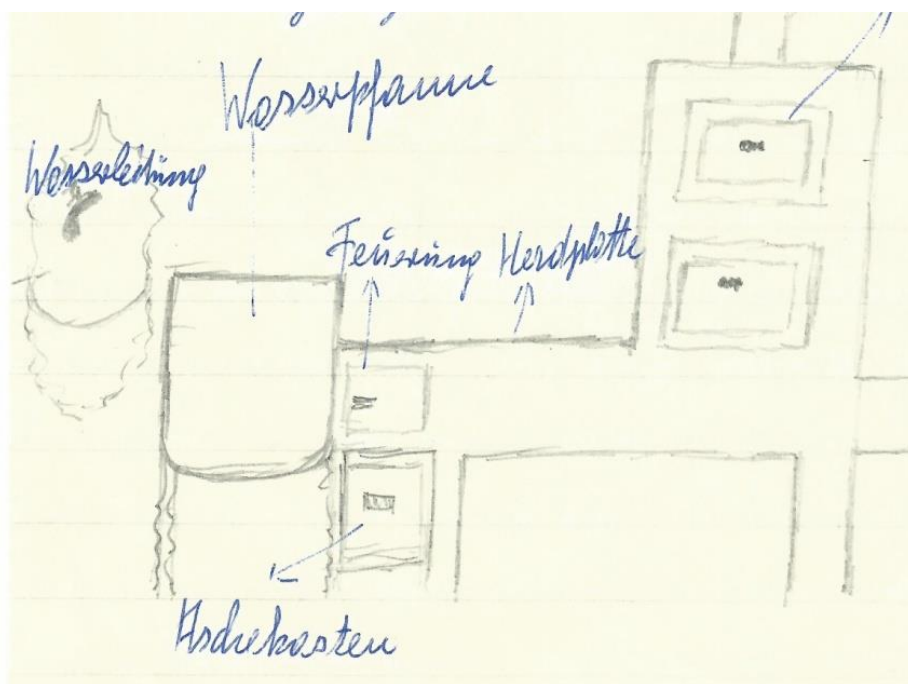

Prací kultura za babiččiných časů; o něco později, než je popsáno výše.

Prací sud, dusací zvon, necky z dlouhé a krátké strany

Koupací vana

V sobotu večer se ve světnici objevila koupací vana z pozinkovaného plechu, na kamnech přistál velký hrnec a v tom se dala vařit voda. Kolem vany se postavila španělská stěna ze židlí a dek, aby chlapci neviděli děvčata vysvěčená. Nejprve přišli na řadu nejmenší, kteří nebyli tak špinaví, a pak to pokračovalo, dokud nebyli všichni hotovi. Každému se přilil hrnec horké vody. Často ovšem nastala „potopa“, takže se muselo dojít pro hadry a rozložit je okolo.

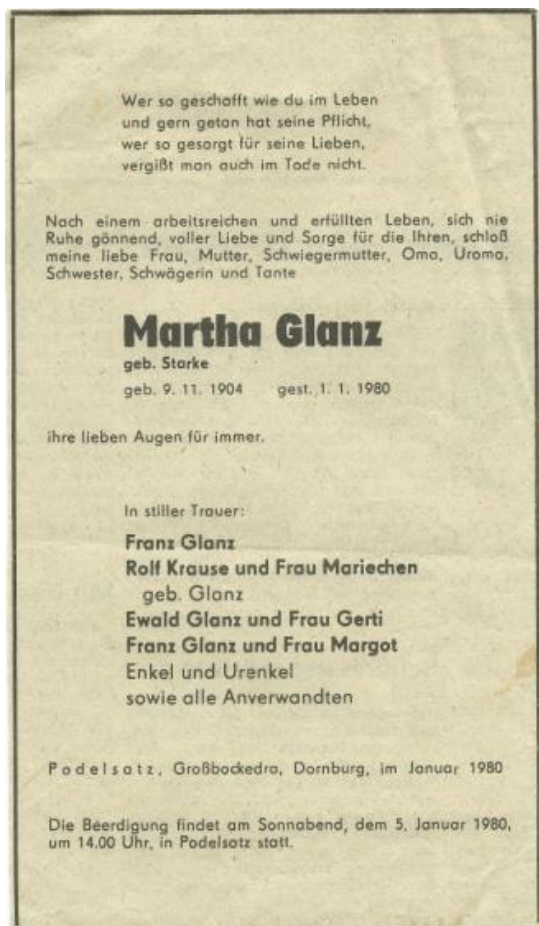
Náčrt kamen s dvěma pečícími troubami – nahoře plotna, dole popelník

Naše koupací vana byla něčím neodmyslitelným, i když podle některých vypadala jako „víko na rakev“. Člověk všechno ocení teprve tehdy, když už to nemá. Do vany se dával i čuník při zabíjačkách, aby se daly odstranit štětiny.

A když už vana za moc nestála a příliš tekla, dočkala se uvázání na Hamerském potoce a děti se tam v ní pak ještě mohly vozit jako na kánoji.

Rodina Glanzových

Moje matka Martha Glanzová roz. Starkeová z Lindavy, nar. 9. 11. 1904, měla velikánské hospodářství s padesáti hektary lesa. Velmi silné koně. Bílým plechem pobitý kočár Landauer a jeden tmavomodrý pro svatební jízdy. Moje milá matka byla nejstarší ze sedmi sourozenců. Babička mi v roce 1933 umřela v dvaapadesáti letech na rakovinu.

Můj otec se narodil 2. 8. 1902. Rodiče a dva bratři mu roku 1909 zemřeli na otravu. Matka ve čtyřiatřiceti a otec v osmatřiceti letech. Můj dědeček obchodoval s koňmi. Od dobrého přítele, lékárníka v saské Žitavě, získal otrušík. Když se vracel na kole domů, překvapil jej déšť. Proto odložil ten sáček s jedem na římsu kachlových kamen. Druhý den přišel kamnář, tak se sáček dostal mezi pečící prášek rozvážený v nepopsaných sáčkích. O mnoho dní později byly k obědu české knedlíky nakypřené otrušíkem. Protože můj otec byl špatný jedlík a nikdy nebyl u stolu první, snědl z toho jen málo, ale i tak to těžce odstonal. Z dolních Kunratic přišla jeho babička, a byl u toho i lékař. Chlapec, tehdy sedmiletý, měl velkou žízeň. Babička se tedy lékaře zeptala, zda mu smí dát jablečnou šťávu. „To můžete,“ řekl lékař, „ale zítra už tenhle chlapec stejně žít nebude.“ Čtvrt roku byl otec v nemocnici. Také malý Gustík v kolébce (nar. 3. 2. 1908) přežil, přišel k babičce Rungeové (sedlák Sperlich, Kunratice čp. 156). Ve třinácti letech jej dali na handl do Mříčné, aby se naučil česky. Tam prý zemřel při nějaké slavnosti. Ve čtrnácti letech jej pochovali v Kunraticích.

Na příčinu smrti se nikdo neptal, byl už přece bez rodičů. Můj otec zůstal u svého strýce Augustina Glanze, nájemce kunratického hospodářství čp. 7, a svým sedmi tetám byl velkou pomocí. Pracoval tam jako kočí, dokud jej na dva roky neodvedli k českému vojsku na Slovensko. Vrátil se odtamtud teprve v roce 1923. 2. 2. 1925 se moji rodiče vzali. Museli hodně pracovat, aby hospodářství zase pozvedli. Velká nová stodola, sklep, jímka na močůvku a nové zemědělské stroje. Pomohli si i lámáním a drcením kamene v lomu u Strážného vrchu. Dům, v němž jsem měla domov, byl velikánský, ale ne nejlepší. Až bude po válce, říkal otec, postavíme si nový?!

Můj bratr Evald se narodil 7. 1. 1930. Hodně jsme si spolu hráli i pracovali. Svůj svět jsme měli v koutku, kterému jsme říkali „kauerichel“ [kauern je německy dřepět, podle editora knížky jde asi o nepřeložitelné pojmenování místa, kde se děti cítily dobře] vedle panenky a kočárku draci, které jsme pouštěli na podzim, a tolik věcí pro potěchu dětského srdce – třeba houpací koník. Dopoledne jsme měli školu a pak jsme museli hrabat trávu, otec ji shrabal jen nahrubo. Často byla už trochu povadlá a byla to pro nás těžká práce. Rok 1938 byl pro nás děti špatným rokem. Za humny se stavěly bunkry, válka proti Německu? Otec nebyl v Henleinově straně, zůstal ve Svazu rolníků. I při záříjové mobilizaci narukoval k Čechům. Na hranice přišlo mnoho vojska. Matka říkala, budeme-li muset pryč, musíte jít se mnou, protože já budu muset nést skoro dvouletého Frantíka. Zabalila nám pár věcí do rance. Ještě dnes vidím otce, jak kráčí ve svém nahnědlém obleku ke kunratickému nádraží. Byla tam tlačeniště, musela jsem mu tam něco přinést, co si zapomněl vzít, a pak mne hned zas poslal domů. Loučení pro něj bylo velice těžké. Díky Bohu všechno dobře dopadlo. Dostali jsme se do Velkého Německa.

Marie Krauseová v květnu 1997

Hrob Marie Krauseové roz. Glanzové v obci Grossbockedra v Durynsku

Můj bratr František, Frantík, se narodil 24. 2. 1936. Byl to výborný chlapec. Jako osmiletá jsem ho mívala často na starosti. Když měla matka nějakou důležitou pochůzku, položila mi do světnice několik dek a na ně Frantíka v peřince. Jednou jsem ho položila do kočárku na panenky. Dovnitř to šlo snadno, ale ven jsem ho nedostala. S velkým dětským kočárkem jsem ho dvakrát převrhla. Nic se díky Bohu nestalo, s peřinkami to byl vždycky pád do měkkého. Také jsme po jeho narození museli říkat „matko“ a „otče“, na „maminku“ a „tatínka“ se nám těžko zapomínalo...

Moje školní léta

Dne 1. 9. 1934 jsem nastoupila do kunratické obecné školy. Nedostávali jsme žádné kornouty se sladkostmi, ani se nijak neslavilo. Vzala mne s sebou Richl Sitteová, děvče od sousedů, a vstrčila mne s mou první brašnou z usně s plyšovým povrchem do první třídy. Řídící učitel Taubmann nás učil všem předmětům. Také jsem zpočátku měla tabulku z tvrdé gumy, ne tedy už břidlicovou, a bílé písátko. Podle velikosti jsem seděla vedle Leni Sitteové, která mne doprovázela osm let, i v posledních letech na měšťance jsme byly pořád dobré kamarádky. Lišily jsme se jen v zájmu o učení: mě víc bavily ruční práce a malování. Ve druhém roce nás učila Margarete Prachtová, paní učitelka Taubmannová, pan učitel Vondrák pět tříd. Slečna Rauscherová, tu jsem si zamilovala. Tři třídy jsem chodila do cvikovské dívčí měšťanky, naší třídní učitelkou byla Erika Meiningerová z Židovic-Lvové, sestřenice otcovy sestřenice z Křižan. K mým oblíbeným předmětům patřily navzdory válce hodiny vaření, takže jsme s naší učitelkou Fillischovou byly velice spokojeny.

S rokem 1942 mi započal vážný život. Před nástupem do učení jsem musela rok odsloužit. Dostala jsem se do Čtyřdomí (samoty, dnes součást Mařenic) k paní Anně Friedrichové, která čekala druhé dítě. Její muž Max narukoval. Zahynul roku 1944 v Rusku na zásah do plíc. S paní si ještě dnes píšeme. Na podzim roku 1943 jsem se šla do Lindavy k Elisabeth Knoblochové (dnes Müllerové) učit šít. Byla to krásná doba, jen ta hrozná válka nám byla v patách. Můj otec musel v lednu 1944 narukovat do Žičic.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA – ČECHOSLOVAKISCHE REPUBLIK.

Land: Bayern Schulbezirk: V. Gabel

III. Klasse Volksschule in Reinhardtsdorf

(An Privatschulen mit Öffentlichkeitsrecht)

Das Öffentlichkeitsrecht wurde mit Erlaß des Min. vom: 1. April 1934, verliehen.)

Schuljahr 1937/38 Zahl: 20

SCHULNACHRICHT.

Glanz Maria

geboren am 15. Juli 1928 in Reinhardtsdorf, polit. unbek.

Bezirk: V. Gabel, in Puff. Religion, überhaupt in die Schule eingetreten in Reinhardtsdorf am 1. Sept. 1934, hier am 1. Sept. 1934, erhält in der III. A Klasse, Abt. 4, aufsteigender Jahrgang, folgende Noten:

Im Vierteljahre		I.	II.	III.	IV.
Betragen					
Fleiß			1		1
Fortgang:					
Religion			1		1
Bürgerkunde und staatsbürgerliche Erziehung			1		1
Unterrichtssprache	Lesen		2		2
	Sprachlehre und Rechtschreiben		2		2
	Schriftlicher Gedankenausdruck				
Sachunterricht					
Heimatkunde			1		1
Sachdisziplinen	Erdkunde				
	Geschichte				
	Naturgeschichte				
	Naturlehre				
Rechnen mit geometrischer Formenlehre			2		2
Zeichnen			2		2
Schreiben			2		1
Gesang			2		2
Knabenhanderarbeiten					
Weibliche Handarbeiten u. Haushaltungskunde			2		1
Körperliche Erziehung			1		1
Unverbbliche Lehrgegenstände	Čechoslovakische Sprache				
Äußere Form der schriftlichen Arbeiten			2		1
Versäumte Halbtage	entschuldigt		2		1
	nicht entschuldigt		0		0
Die Nachricht wurde ausgegeben am			29.1.1938		22.6.38.

Školní zpráva (vysvědčení) 1937/38

Naše domácí zabijačka

Domácí zabijačky byly jen v zimě, tedy v lednu a únoru. Zнала jsem jen řezníka Knespela. Obchod neměl, živil se jinak z malého hospodářství.

Do jelítkového prejtu se dávaly krájené housky, do jaternic a do vývaru namočené. Ty se mlely na masovém mlýnku. Do dobré tlačanky jsme si zakrojili až mezi Velikonocemi a Letnicemi. Bůček někdy vystačil na celý rok. Šunku a klobásy jsme nemívali, nasolené maso tedy také ne.

Na vepřové hody jsme zvali některé příbuzné. třeba kmotřičku Annu Ackermannovou. Ovar se jedl

s křenem a hořčicí. Na večeri jsme zvali i přízeň od Weipertových (Konráda) a od sedláka Sperlicha – Rungeho, to jsme mívali opečená jelita a jaternice a maso se zelím, hrachem a chlebem. Maso se také ještě zavařovalo ve sklenicích.

Vyhnání rodiny Glanzových

Dne 8. 5. 1945 jsme se z rádia u sousedů dozvěděli, že válka skončila. Ještě dnes mám ten pocit v sobě: „Mír!“ Netrvalo to ale dlouho a už nás, dívky a ženy, zaplavil strach a panika z okupantů. Když do země přišli Češi, věřili jsme, že se dočkáme klidu. Chyba lávky, vyhnali nás postupně z naší tak milované vlasti. Říká se přece: „Člověk se naučí vážit si všeho teprve tehdy, když už to nemá.“

5. 9. 1945 jsme museli opustit náš dům, i moje milá matka, která si ten svůj Strážný vrch tak zamilovala. Náš Evald zhotovil velice šikovně vozík na čtyřech kolech z jízdních kol, na který jsme mohli naložit mnoho pytlů s věcmi. A matka vzala na poslední chvíli ještě kočárek. Evald nesl obrovské pytle s otcovými věcmi, Frantík měl svou školní brašnu a aktovku. Odvedli nás sedm kilometrů do Německého Jablonného, na dvůr Gürtlerovy továrny. Následovala hrozná noc. Kojenci a maličké děti měli žízeň, nikdo nedokázal usnout. Z nebe padaly létavice, každý toužil vrátit se brzy domů. 6. 9. 1945 nás odvezli povozy do Oderwitzu. V Německu byl velký zmatek, vypínali proud, na ulicích ani ve vlacích se nesvítilo. Jeli jsme s tetou Marií Hoffmannovou a s tetou Hedl (matčinou sestrou) až do Lobavy na nákladních vagonech. Lehly jsme si na volné místo a trochu jsme si pospali. Když jsme se brzy ráno probudili, leželi jsme na tržišti. Vlaky tehdy jezdily jen po krátkých úsecích, takže jsme museli často nakládat a vykládat. Od Biskupic do Drážďan trosky a popel; často jsme se s našimi saky paky těžko prodírali ulicemi. U Labe jsme našli nouzovou ubytovnu, kde byly štěnice, vši a krysy. Z Drážďan do Řezova jsme jeli parníkem; tam se sestavovaly transporty. Náhodou jsme se dostali k několika Kunratičanům z okresu Chomutov. Dále se jelo přes Lipsko - Weißenfels – Žičice. V Žičicích jsme několik hodin stáli na kolejích.

V Droyssigu [opravuji i na y podle různých jazyků Wikipedie; ostré B se v českém kontextu nahrazuje dvojhláskou ss – pozn. překl.] vystoupili první lidé z vagonů, a podobně na každé další stanici. V Cauerwitzu, poslední stanici před městem Schkölen, jsme vystoupili my. Ujali se nás sedláci z okolí, bylo pět hodin ráno. My jsme se dostali do Meyhenu a přidělili nás do dvora Seidelových, dostali jsme tam práci v kuchyni a na poli. Evalda jako čtrnáctiletého přidělili za kočího ke dvěma koním. Já s matkou jsme hned šly vybírat brambory, takže jsme měli i něco k snědku. Frantík si brzy našel kamarády a šel do školy ve dřevácích, protože jsme si kožené boty chtěli trochu šetřit – na nové nebyla naděje. Nosili jsme proto v zimě dřeváky. Evald dělal ze slámy domácí obuv (spojily se copánky ze slámy vedle sebe a já jsem je podšívala zbytky látek). Bydleli jsme ve špatných čelednických komůrkách a byli jsme rádi, že můžeme žít pospolu, když i otec ještě chyběl. 6. 12. 45 jsem jela s Rudim Ackermannem a Waltrem Tischerem do Ojbína a přes Hvozď do ČSR. Proběhli jsme mezi celníky a dostali jsme se na silnici v Heřmanicích. Tak jsem ty dva kluky provedla přes své známé Čtyřdomí v Merkelu [podle editora knížky zjednodušené lidové pojmenování Mařeniček, německy Kleinmergthall] do Kunratic. U Traudel Mrázové, ti byli tehdy na statku čp. 14, jsem uviděla dopis od mého milého otce, z českého zajetí. Byla jsem šťastna, že ještě žije. Vyzvedla jsem si u našeho někdejšího souseda Hanische horní část šicího stroje, velký hrnec a otcovo sako a kalhoty.

O mnoho let později, Vánoce 1994, Mariechen a manžel Rolf Krause se svými třemi děvčaty a jejich rodinami v obývacím pokoji v nové vlasti v Grossbockedře

Kmotra Martl Weipertová, která bydlela na konci vsi, mi do nového pánského kapesníku zabalila krůtí maso. Šla jsem do Čtyřdomí. Svítíl měsíc, na borůvčí ležela trocha sněhu, bylo mi úzko, modlila jsem se, protože jsem byla tak sama na světě. Bůh mne vyslyšel, dole po cestě přicházeli moji průvodci, tak jsme se dostali v pořádku nazpět do Ojbína. Ten šicí stroj mi ještě hodně posloužil. V roce 1947 za námi do Meyhenu přišel otec. S hnědými vlasy táhl do války, a vracel se s bílými. Setkání bez vlasti, domu, dvora i polí.

Krausová Marie roz. Glanzová, Kunratice čp. 7

Hanni Kunzeová

Moje nejhezčí vzpomínky z dětství

Kdo ji ještě zná, Mitterovu cihelnu u výjezdu z obce? Vysoký komín (35 m) byl vidět zdaleka. V roce 1941 se výroba v sotva devět let staré cihelně zastavila. Ted' nám dětem ty prázdné skladovací prostory, kůlny a sušárny báječně sloužily ke hře na schovávanou. Jednou, když jsme se schovávačkou skončili, si nikdo nevšiml, že jedna holčička, Editka, ještě chybí. Schovala se chudinka až příliš dobře a nyní v tom úkrytu samotinká trpěla několik hodin.

V zimě se nejlépe sáňkovalo na louce zvané „snopová“ [podle editora knížky proto, že sousedila s obilným polem]. O tu radost nás nedokázal připravit žádný mráz ani chumelenice. Tenkrát ještě nebylo žádné dětské oblečení do sněhu jako dnes. Kdepak, naši výbavu tvořily tepláky a gumovky. Za tmy jsme přicházeli domů skrz naskrz promrzlí a promoklí až na kůži! Jakou jsme ale zato měly my vesnické děti svobodu a výběh.

Tenkrát jsem byla Mitterových Hanička

Statek mých prarodičů, dnes největší zřícenina ve vsi [Pozn. překl: dnes už je ruina srovnána se zemí, má tam vzniknout parkoviště.]

Hanni Kunzeová roz. Mitterová

Dům rodičů Hanni Kunzeové

**Výpis usnesení z jednání zastupitelstva obce
Kunratice u Cvikova č. 20/2024
ze dne 6. 8. 2024 v zasedací místnosti KD
v Kunraticích u Cvikova**

Zastupitelstvo obce schvaluje, volí, jmenuje a přijímá tato usnesení:

1. Ověřovatele zápisu č. 20/2024 paní Martinu Černou a pana Zdeňka Špaka.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
2. Program jednání č. 20/2024.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
3. Pacht pozemku p. č. 1331/8 v k. ú. Kunratice u Cvikova, o rozloze 2879 m², druh pozemku trvalý travní porost, za cenu 2879 Kč/rok [REDACTED] na dobu neurčitou a pověřuje starostu obce podpisem pachtovní smlouvy.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
4. Ukončení pachtovní smlouvy s [REDACTED] na pozemek p.č. 372/10 v k.ú. Kunratice u Cvikova, o rozloze 1015 m², uzavřené dne 13. 6. 2017, ve znění dodatku č. 1, uzavřeného dne 26. 4. 2021, ke dni 31. 12. 2024 a zároveň schvaluje záměr prodeje pozemku p. č. 372/10 v k. ú. Kunratice u Cvikova předem určené právnické osobě, Severočeské vodárenské společnosti a.s., Přítkovská 1689, 415 50 Teplice a pověřuje starostu obce předložením znaleckého posudku, zpracovaného dle oceňovací vyhlášky.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
5. Záměr výpůjčky části pozemku p. č. st. 366/2 v k. ú. Kunratice u Cvikova o rozloze 2,5m² dle předloženého zákresu v katastrální mapě společnosti Zásilkovna s.r.o., IČ: 28408306, Českomoravská 2408/1a, 190 00, Praha 9, za účelem umístění výdejního místa Z-BOX.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
6. Uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo „Stavební úpravy objektu Základní a Mateřské školy, č.p. 255, Kunratice u Cvikova“, uzavřené dne 3. 4. 2024 s Josef Patočka, IČ: 75907496, se sídlem 1. máje 103/12, 460 07 Liberec, jehož předmětem bude změna rozsahu prací, specifikovaných a oceněných v předloženém změnovém listu č. 1 a zároveň navýšené celkové ceny o dílo o částku 448.390,42 Kč bez DPH (542.552,40 Kč vč. DPH) a zároveň, z důvodu navýšení objemu prací, prodloužení termínu plnění díla do 30. 9. 2024 s podmínkou, že veškeré práce po 30. 8. 2024 budou probíhat výhradně mimo budovu ZŠ a MŠ a pověřuje starostu obce podpisem dodatku č. 1.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -

7. Podání žádosti o dotaci v rámci dotačního programu Ministerstva vnitra – Generálního ředitelství HZS ČR na rok 2025, název výzvy: JSDH_V3_2025 – Stavba nebo rekonstrukce požární zbrojnice na opravu stávající hasičské zbrojnice v Kunraticích u Cvikova č.p. 1.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

8. Doplatek ve výši 34.020,- Kč ve prospěch státního podniku Lesy České republiky v rámci směny pozemků mezi obcí Kunratice u Cvikova a Českou republikou, zastoupenou Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové, kdy obec Kunratice u Cvikova smění pozemek p. č. 3281 o výměře 277 m², za pozemek p. č. 2874/10 o výměře 235 m² ve vlastnictví České republiky, zastoupené Lesy České republiky, s. p.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

9. Nákup 2 ks nůžkových stanů od společnosti Pártystany-Jičín s.r.o., Dělnická 1302, 506 01 Jičín za cenu do 50.000,- Kč bez DPH a pověřuje starostu obce zajištěním nákupu.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

10. Podání žádosti o dotaci z dotačního fondu Libereckého kraje, Programu č. 1.5 – Ochrana škol jako možných měkkých cílů ve výši 60.000,- Kč. Předmětem žádosti jsou vzdělávací a výcvikové akce vedoucí k větší bezpečnosti škol pro pedagogické i nepedagogické pracovníky školy ZŠ a MŠ Kunratice u Cvikova a zároveň pověřuje starostu obce podáním žádosti

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

11. Záměr pořízení informačního billboardu při vjezdu do obce směrem od Cvikova a pověřuje starostu obce přípravou podkladů.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

12. Předložené rozpočtové opatření č. 5/2024 bez výhrad.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

13. Vložení částky 2.500.000,- Kč na termínovaný vklad u společnosti Fio Bank na dobu 12 měsíců s roční úrokovou sazbou 4 % a pověřuje starostu obce převodem finančních prostředků.

Vložení částky 2.500.000,- Kč na termínovaný vklad u společnosti Uni Credit Bank na dobu 12 měsíců s roční úrokovou sazbou 3,25 % a pověřuje starostu obce převodem finančních prostředků.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Plnění usnesení ze zasedání č. 13-19/2024.
- Předložení výdajů schválených starostou obce za měsíc červen a červenec 2024 a výdajů schválených stavebně investiční komisí v měsíci červenci 2024.

- Zprávu kontrolního výboru o provedené kontrole plnění usnesení ZO Kunratice u Cvikova č. 09-13/2023, ze dne 24. 6. 2024.
- Předloženou Závěrečnou zprávu k procesu spolufinancování sociálních služeb obcí Svazku obcí Novoborska za rok 2023.

Vyvěšeno: 14. 8. 2024

Sejmuto:

Bc. Michal Iwanejko
starosta obce

**Výpis usnesení z jednání zastupitelstva obce
Kunratice u Cvikova č. 21/2024
ze dne 3. 9. 2024 v zasedací místnosti KD
v Kunraticích u Cvikova**

Zastupitelstvo obce schvaluje, volí, jmenuje a přijímá tato usnesení:

1. Ověřovatele zápisu č. 21/2024 paní Ing. Helenu Maupicovou a Milenu Mocovou, Dis.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
2. Doplnění programu jednání o body č. 1 až 3:
 1. Žádosti:
 - a) [redacted] – pronájem části p. p. č. 3271 v k. ú. Kunratice u Cvikova
 - b) [redacted] – směna a odkoupení části pozemků p. č. 2931 a 2928/1 v k. ú. Kunratice u Cvikova
 - c) [redacted] – odkoupení části pozemku p. č. 2829/1 v k. ú. Kunratice u Cvikova
 2. Smlouva o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene č. IV-12-4026411/SoBS VB/002 CL-Kunratice u Cvikova, ppč. 19162,kNN
 3. Dar z rozpočtu obce na vydání knihy Vlčí Šamanka – volání vlků
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
3. Program jednání č. 21/2024.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
4. Výpůjčku na dobu neurčitou části pozemku p. č. st. 366/2 v k. ú. Kunratice u Cvikova o rozloze 2,5m2 dle předloženého zákresu v katastrální mapě společnosti Zásilkovna s.r.o., IČ: 28408306, Českomoravská 2408/1a, 190 00, Praha 9, za účelem umístění výdejního místa Z-BOX.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
5. Záměr pronájmu části p. p. č. 3271 v k. ú. Kunratice u Cvikova o rozloze 70 m2 dle schematického zákresu.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
6. Oddělení části pozemků p. č. 2928/1 a 2931 dle schematického zákresu v katastrální mapě a následně zveřejnění záměru směny s doplatkem a prodeje oddělených částí pozemků předem určeným osobám dle geometrického plánu.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -
7. Pořízení nádob na oddělený sběr plastů a papíru z jednotlivých domácností v celkovém počtu 200+200 ks nádob o objemu 240 L a pověřuje starostu obce přípravou podkladů a realizací výběrového řízení.
Pro: 7 Proti: - Zdržel se: -

8. Opravu výtluků místních komunikací společností SaM silnice a mosty Děčín a.s., Oblouková 416/39, 405 02 Děčín I dle předložené cenové nabídky, úseků č. 03a, 05, 07a, 08a, 08b, 09, 10, 14, 15 a 16, za předpokládanou celkovou cenu 307 232,33 Kč vč. DPH a pověřuje starostu obce zajištěním prací.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

9. Pořízení 4 ks nových pneumatik včetně výměny na vozidlo CAS TATRA 815 od Mertlík.eu - Car Transport Company, s.r.o., IČO: 287 33 274, Svárovská 3409, 470 01 Česká Lípa za cenu 80.000,- Kč vč. DPH a nákup přenosné digitální radiostanice TPH900 včetně příslušenství od společnosti Pramacom Prague spol. s r.o., IČ: 18630782, se sídlem Na Pískách 1667/36, 160 00 - Praha 6 za cenu 53.000,- Kč vč. DPH a pověřuje starostu obce zajištěním nákupu a souvisejících prací.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

10. Předložené rozpočtové opatření č. 6/2024 bez výhrad.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

11. Uzavření předložené smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene – služebnosti a dohodu o umístění stavby č. IV-12-4026411/SoBS VB/002 k pozemku p. č. 2931 a 2928/1 v k. ú. Kunratice u Cvikova, mezi obcí Kunratice u Cvikova a ČEZ Distribuce, a. s., IČ 24729035, se sídlem Děčín, Děčín IV-Podmokly, Teplická 874/8, 405 02, zastoupené na základě plné moci ze dne 5. 3. 2023 společností INEL-Technik s. r. o., IČ 25249649, se sídlem Loubská 704/9, 405 02 Děčín a pověřuje starostu obce jejím podpisem.

Pro: 7

Proti: -

Zdržel se: -

Zastupitelstvo obce neschvaluje:

1. Dar ve výši 10.000,- Kč z rozpočtu obce na rok 2024 na vydání knihy Vlčí šamanka – volání vlků, formou zakoupení 1 ks výtisku knihy a reklamy v ní uvedené.

Pro: 3

Proti: Ing. H. Maupicová

Zdržel se: M. Vachun
Bc. K. Hradiská

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Plnění usnesení ze zasedání č. 13-20/2024.
- Předložení výdajů schválených starostou obce za měsíc srpen 2024.
- Informaci , že ztrácí zájem o pacht pozemku p. č. 1331/8 v k. ú. Kunratice u Cvikova.

Vyvěšeno: 13. 9. 2024
Sejmuto:

Bc. Michal Iwanejko
starosta obce

PODZIM / ZIMA 2024

clu3v.cz
775 563 683

vylety@clu3v.cz

VÝLETY

17. 10. 2024 - čtvrtek - HOŘICE - Za ochutnávkou hořických trubiček a romantickým Hrádkem, cena 650Kč/os

21. 11. 2024 - čtvrtek - PRAHA - navštívíme Národní technické muzeum a Královskou oboru (Stromovku), cena 600Kč/os

11. 12. 2024 - ! STŘEDA ! - VÁNOČNÍ PŘEKVAPENÍ

PŘEDNÁŠKY

- vstupné dobrovolné
- místo konání: Centrum Líp a spolu, Moskevská 82, Česká Lípa

Úterý 08. 10. 2024 - od 16 hodin - **Tísňová péče pro pocit bezpečí**

Úterý 22. 10. 2024 - od 16 hodin - **Seznámení s činností organizace Bílý kruh bezpečí**

Úterý 05. 11. 2024 - od 16 hodin - **Bezpečný kyberprostor**

CVIČENÍ VE VODĚ

Od **ŘÍJNA 2024** nově nabízíme rehabilitační cvičení v plaveckém bazénu v České Lípě!!!

Začínáme ve **STŘEDU 30. 10. 2024** od 13 do 14 hodin se zkušenou cvičitelkou. Cena je **200Kč/os/1hod.** Dle zájmu bude pravidelný termín.

KUNRATICKÁ HOSPŮDKA

Vaříme českou kuchyni
a minutky.

VÝBĚR ZE TŘÍ HOTOVÝCH
JÍDEL A DVOU POLÉVEK.

Zvýhodněné polední
menu.

Nabízíme alkoholické
i nealkoholické nápoje.

Čepujeme:
Pilsner Urquell,
KOZEL 11°

Cateringové služby,
pořádání svateb,
soukromých oslav,
společenských akcí
a teambuildingů.

Kunratice u Cvikova č.p. 145

Žižková Marcela

TEL.: +420 732 276 743

zzizkovaM@seznam.cz

<https://www.facebook.com/kunratickahospudka>

Otevírací doba:

PO 11:00 14:00

ÚT 11:00 21:00

ST 11:00 21:00

ČT 11:00 21:00

PA 11:00 24:00

SO 11:00 24:00

NE ZAVŘENO

MOŽNOST ROZVOZU JÍDEL

Tůně, remízky i aleje. Do krajiny se vrací prostor pro vodu i přírodu

Více než deset milionů korun každý rok ze svého rozpočtu rozdělují Liberecký kraj desítkám žadatelů na podporu zadržování vody v krajině a adaptace na změnu klimatu v rámci dotačního programu 8.6, který vznikl v souvislosti s aktuálním vývojem životního prostředí v roce 2019. Mimoto kraj podporuje zlepšování stavu půdy, která pak lépe odolává suchu, a zemědělské krajiny prostřednictvím dotačního programu 8.4 – *Podpora zemědělské a lokální produkce*. Podařilo se již uskutečnit více než sto projektů, díky nimž vznikají nové přírodní biotopy pro žáby, vážky, ptáky a další pestrou škálu zvířat i rostlin.

Nejčastějším typem takzvaných retenčních projektů, na které zájemci žádají o dotaci, jsou tůně. S podporou kraje jich vzniklo již více než sto. Soustava většího počtu drobných tůní zadržuje vodu efektivněji než jedna velká tůň a ideální je doplnit okolí tůní mokřady. V tůních se rychle zabydlí žáby a čolci, okolní rostliny nabídnou potravu či úkryt pro vážky, motýly a další hmyz. To přiláká běžné druhy ptáků, ale i čápy a řadu dalších vzácnějších ptáků jako jsou ledňáčci či jeřábi.

V Hrádku nad Nisou tak díky krajské dotaci vznikl na místě skládky příměstský mokřadní park Cihelna, v České Vsi u Jabloného v Podještědí byla vybudována soustava dvaceti tůní, která rozšířila tamní mokřady u zámku Nový Falkenburk. Tůně se objevily i v Liberci na louce u sídliště

Podrobné informace
jsou na dotačním webu
kraje na adrese

dotace.kraj-lbc.cz

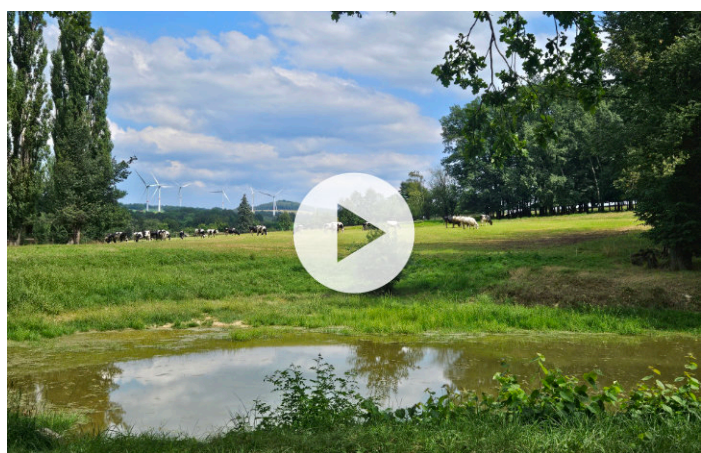
v Ruprechticích, kde se vyskytuje chráněný druh motýla modráska.

Dvojice tůní osvěžuje i park v Českém Dubu a centrum Jeřmanic a v Mimoni byla obnovena tůň v Zámeckém parku. Se zajímavým projektem přišli v Turnově, kde do městského parku přivedli užitkovou vodu z pramene pod nedalekou zástavbou, a tak vyvěrá v parku malý potůček s kaskádou jezírek a okrasných mokřadních rostlin.

[\(pokračování článku na Facebooku\)](#)

[více na f](#)

Ráj tůní leží kousek od hranic

Opatření k zadržení vody v krajině vznikají i na zemědělské půdě. Budování a obnova mokřadů, tůní a drobných vodních nádrží napravuje odvodnění krajiny, ke kterému došlo během nevhodného zemědělského hospodaření za dob socialismu. Umělé vysoušení mokřadů zvyšuje dopady extrémních klimatických jevů, jakými jsou sucho či přívalové deště, a proto je současným trendem naopak zejména udržet vodu v krajině a pomoci nejen přežít vzácným živočichům a rostlinám, ale i podpořit širší ekologické funkce krajiny.

Řada tůní vznikla v uplynulých letech na severu Libereckého kraje, v oblasti Hrádecka nedaleko hranic s Polskem. Zrodily se díky aktivitě soukromě hospodařícího farmáře Štěpána Brodského. Ten vybudoval vodní díla napájená vodou z odvodňovacích polí a pastvin v Horním Vítkově a poté v katastru Václavic, kde se během let postupně sám od sebe vytvořil zvlhčený biotop, tolik cenný pro místní faunu. Není však cílem vybudovat tůně či vodní nádrže na jakémkoli podmačeném pozemku – bývají to místa, kde se voda drží přirozeně a půda tak i bez jakéhokoli opatření zadržuje velké množství vody. Je smysluplné retenční projekty plánovat na místech, kde pod zemí dosluhují odvodňovací meliorační soustavy.

Kraj podporuje také takzvaná zelenomodrá opatření v obcích a městech tak, aby dešťová voda neutíkala rychle kanalizací, ale vsákla se do půdy a zajistila tak dostatek vláhy pro městskou zeleň a tím udržela příjemné klima i v letních měsících.

Bitva o vláhu

Voda z české krajiny v posledních mizí. Tíse a plíživě. Musíme ji zadržet. Jinak bude dříve či později amen s námi všemi.

[více na i](#)

Z chladného severu se stává teplý jih

Liberecký kraj má za poslední dobu stejnou průměrnou teplotu, jako Jihomoravský kraj do roku 1990. Otepluje se, říká Marek Nevečeřal, jenž se na krajském úřadu věnuje životnímu prostředí.

[poslechněte si na Spotify](#)

Veletrh Educa Week vzdělává i zaměstnává celý region

Týden plný atraktivních pracovních příležitostí, kariérního poradenství a vzdělanosti. Přesně takový je veletrh Educa Week, který se v Liberci koná za podpory Libereckého kraje od 7. do 13. října. Již osmnáctý ročník přináší tipy na středoškolské i vyšší vzdělání, nabídku pracovních pozic, konference i motivační setkání na téma kariérního růstu a osobnostního rozvoje.

Cílem veletrhu je s tématy vzdělání, práce a zaměstnanosti oslovit prakticky všechny věkové skupiny. Vlajkovou lodí je třídenní veletrh Educa Expo, který cílí na nábor nových pracovníků do firem a na čerstvé absolventy základních a středních škol a koná se v Home Credit Aréně od čtvrtka 10. do soboty 12. října.

Pro školní kolektivy druhého stupně základních škol je určená sekce Educa Visit. Pro rodiny s předškolními a mladšími školními dětmi se nabízí celotýdenní program Educa Kids. Odborníci z řad pedagogů a specialistů, stejně jako všichni, kteří na sobě chtějí pracovat a rozvíjet se, mohou vybírat z konferenčního programu a atraktivních témat v sekci Educa Event. Ta přibyla do veletržního programu loni a setkala se s velkým úspěchem u odborné i laické veřejnosti. Zahrnuje přednášky a semináře na konkrétní témata především z oblasti vzdělávání a osobnostního rozvoje.

7.–13.
října

Educa Week 2024

Educa Week je největším veletrhem svého druhu v republice. Beze zbytku se daří naplnit ambiciózní cíl – s tématem vzdělání, práce a zaměstnanosti oslovit všechny věkové skupiny. Svědčí o tom rok od roku větší zájem: vloni navštívilo všechny programy přes 32,5 tisíce návštěvníků, v roce 2022 to bylo 31 tisíc lidí. Stoupá i počet firem zapojených do sekce Educa Visit, která nabízí školním kolektivům exkurze do atraktivního prostředí firem, neupadá ani zájem měst v kraji o zapojení do sekce pro rodiny Educa Kids. [\(pokračování článku na Facebooku\)](#)

více na

O Eduku mají zájem také školy z Německa

Díky Educa Week se Liberec a celý kraj na týden stává centrem vzdělanosti a skvělých pracovních příležitostí. Zdejší region má velký potenciál, a to v oblasti vzdělávání i v nabídce kvalitních pracovních míst v atraktivních oborech. Právě tento veletrh, jenž se může pyšnit vysokou odbornou a organizační úrovní, nabízí propojení škol a firem, které jsou až na výjimky z Libereckého kraje, a kde studenti nalézají uplatnění. I letošní ročník tak bude inspirací dětem, rodičům, a vůbec všem, kteří se chtějí profesně i osobnostně rozvíjet. Přesně takové lidi totiž kraj potřebuje. „Celotýdenní

program veletrhu sestavujeme s myšlenkou, že práce v zajímavém oboru je životní výhra a správně zvolená škola je prvním krokem k cestě k úspěchu,” potvrzuje ředitel veletrhu Lukáš Přinda. „Na veletrhu nabízíme více než tisíc atraktivních pracovních pozic prostřednictvím prestižních zaměstnavatelů. Navíc letos klademe ještě větší důraz na kariérní poradenství, osobní rozvoj a samozřejmě propojujeme školy s těmi nejlepšími firmami nejen z Libereckého kraje. Pomáháme lidem objevit široké možnosti uplatnění různého typu vzdělání v našem kraji a blízkém okolí i příhraničí. Ten zásah je opravdu velký, a dobré jméno Educa Weeku potvrzuje i zájem škol ze sousedního Německa.” Pořadatelé pamatovali i na předškolní děti a jejich rodiče. Nejrozumnější programy pro ně nabídnou příspěvkové organizace Libereckého kraje, jakými jsou MUZA – Severočeské muzeum, Krajská vědecká knihovna, Botanická zahrada a Galerie Lázně, dále také Motýčkovice klika nebo třeba Porscheho dům ve Vratislavicích. S vlastními aktivitami se připojily i Frýdlant nebo Hrádek nad Nisou.

Přijďte – poradíme, pomůžeme

Škola či práce? Žádný problém. Pro děti, pro dospělé, pro Čechy i pro cizince. Přijďte, poradíme, pomůžeme, posloužíme. Educa Week je tu pro všechny.

více na

„Syn má ještě čas, ale na veletrh chodíme už teď“

Co pro kraj takováto událost znamená? Jak konkrétně vypadá krajská podpora veletrhu? A zajde si i ona sama na Eduku se svým dospívajícím synem? Hovoří Květa Šírová, jejímž posláním na krajském úřadu je spolupráce s pořadateli veletrhu.

poslechněte si na Spotify